

Parlamentul României
Camera Deputaților
D.P. Nr. 791 din 2.08.2011
R. Ius

19. VII. 2011
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINȚIE
Intrare Nr. 1135/08
20 Luna 07 Ziua 20

Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara

Consiliul Director

Timișoara, b-dul Iuliu Maniu nr. 11/1, tel./fax: 0256/446595

Nr. 6 / 02.03.2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 51/396/CP/01.08.2011

Către:

Spre știință:

Președintele Camerei Deputaților a Parlamentului
României
Președintele Senatului
Parlamentului României; Academia Română -
Secția Istorie, Massmedia S.A.

**Cu privire la selectarea și legisferarea unei zile în care să se
aniverseze anual, la nivel oficial, în România,
Revoluția Română din decembrie 1989**

Pentru selectarea unei "Zile a revoluției", care să fie declarată legal: Zi a Revoluției Române din decembrie 1989, în care să se aniverseze anual, în mod oficial, revoluția înfăptuită în decembrie 1989, s-au întreprins mai multe demersuri, din partea mai multor instituții și organizații, dar inițiativa ridicării problemei în cauză, precum și a atenționării unor instituții oficiale, în acest sens, a aparținut Asociației "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara.

Asociația noastră a început prin a atenționa și solicita, mai întâi, Consiliului Local Timișoara, cu privire la importanța selectării și desemnării unei Zile a Revoluției, în care să fie aniversată anual, în mod oficial, în Timișoara, Revoluția Română din Decembrie 1989. S-a continuat apoi demersul astfel început prin atenționarea și solicitarea Consiliului Județean Timiș în vederea selectării și desemnării unei Zile a Revoluției, în care să fie aniversată anual, în mod oficial, respectiva revoluție, în cadrul județului Timiș.

Cele două demersuri, menționate anterior, au fost efectuate ca urmare a faptului că un demers similar, efectuat la nivelul principalelor instituții ale statului (Parlament, Președinție, Guvern) nu s-a soldat cu finalizarea corespunzătoare a problemei în cauză, în sensul că instituțiile respective nu au dat curs, cel puțin până în prezent, rezolvării solicitării efectuate de către asociația noastră.

Trebuie menționat însă faptul că, din partea Parlamentului României (Senat), s-a primit un răspuns oficial prin care ni s-a precizat modul legal în care poate fi înaintată Parlamentului o inițiativă legislativă, însoțită de recomandarea de a solicita, în acest scop, sprijinul unor parlamentari interesați sau dispuși să-și asume efectuarea unei asemenea inițiative legislative, fapt ce ar contribui mult la simplificarea procedurilor necesare a fi întreprinse în scopul

rezolvării problemei în cauză, comparativ cu cazul în care inițiativa legislativă s-ar baza pe colectarea unui număr corespunzător de semnături, de la persoane care nu au calitatea de parlamentar.

Ni s-a mai oferit, în sensul propus anterior, exemplul unui parlamentar ieșean (senator PDL: Dan Radu Zătreanu), care și-a asumat realizarea și depunerea unei inițiative legislative (Nr. b5/2010 - Senatul României) privind desemnarea zilei de 24 ianuarie ca: Zi de sărbătoare națională, legală, răspunzând astfel unei solicitări publice, efectuată, în acest sens, de către actualul primar al orașului Iași, în data de 24 ianuarie 2010, inclusiv președintelui României, care, prezent la Iași, a promis public că va sprijini propunerea în cauză.

Referitor însă la propunerea de legiferare a unei Zile a Revoluției Române din decembrie 1989, în care să se aniverseze, în mod oficial, evenimentul respectiv, care a fost transmisă inclusiv la Președinția României, răspunsul primit (din partea unui consilier prezidențial) s-a rezumat doar la precizarea că președintele României a luat act de propunerea în cauză.

Corelând acest răspuns cu faptul că același președinte s-a referit, în Parlamentul României, în cadrul prezentării Raportului cu privire la condamnarea comunismului (ca sistem societal general, și nu ca sistem societal degenerat prin modul greșit și abuziv de aplicare: dictatorial-ceaușist!), că principalul act al Revoluției Române din decembrie 1989, ar fi numita: "Proclamație de la Timișoara" (redactată și dată publicității în cursul lunii martie 1990, de către o organizație civică timișoreană, denumită: Societatea Timișoara), precum și cu faptul că, de când a fost ales, pentru prima oară și respectiv până în prezent, ca președinte al României, nu a participat niciodată, la Timișoara, la o manifestare oficială dedicată Revoluției Române din decembrie 1989, considerăm că un sprijin adecvat din partea Instituției Președinția României, referitor la solicitarea efectuată de către asociația noastră, în contextul menționat anterior, este puțin probabil de obținut.

Referitor la instituția Guvernul României, precizăm că s-a primit un răspuns oficial, prin care asociația noastră a fost înștiințată că solicitarea în cauză a fost înaintată, spre rezolvare, instituției Cultul Eroilor, de la care, ulterior, s-a primit însă răspunsul că respectiva solicitare nu făcea obiectul activității acelei instituții. Mai precizăm că solicitarea asociației noastre a fost transmisă și instituțiilor: Ministerul Culturii și Cultelor, respectiv: Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor (ambele instituții fiind în subordinea Guvernului României), de la care tot nu s-a primit un răspuns oficial, la demersul nostru, cu precizarea însă că, din partea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor, asociația noastră, în calitate de organizație de participanți la revoluție, a primit o înștiințare referitor la faptul că instituția în cauză a redactat un proiect de lege privind desemnarea zilei de 21 decembrie ca: Zi a Revoluției, în care să fie aniversată, la nivel oficial, în România, Revoluția Română din decembrie 1989. Proiectul legislativ în cauză urma a fi supus dezbaterii în cadrul Colegiului Revoluționarilor (organizație de tip federativ-consultativă, dar neînregistrată oficial, ca atare), investită cu rolul de: organ consultativ, de către Secretariatul în cauză, la care însă asociația noastră nu a aderat, datorită faptului că, prin modul în care au fost selectate organizațiile de participanți la revoluție, componente ale respectivului organ consultativ, marea majoritate a acestora o alcătuiesc organizațiile de participanți la revoluție din orașe care au contribuit la realizarea Revoluției Române din decembrie 1989 abia după eliminarea de la putere a fostului regim dictatorial comunist-ceaușist, iar deciziile organului consultativ în cauză reflectă, de regulă, voința și interesele specifice acestor organizații, și nu a organizațiilor autentice de participanți la revoluție

din cadrul orașelor care au contribuit la revoluție înainte de căderea fostului regim dictatorial comunist-ceaușist, și care se află în minoritate în cadrul respectivului organ consultativ. Ulterior, din partea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor, ne-a parvenit înștiințarea că, urmare a dezbaterii în cadrul organului consultativ, menționat anterior, a proiectului de lege în cauză, data propusă pentru aniversarea oficială, în România, a Revoluției Române din Decembrie 1989, a fost modificată, din 21 decembrie, în 22 decembrie. Din câte cunoaștem, până în prezent, Parlamentul României nu a luat în dezbateră și nici nu a elaborat oficial un proiect de lege prin care să fie selectată și legiferată o zi, ca: Zi a Revoluției, în care să se aniverseze, în mod oficial, în România, Revoluția Română din decembrie 1989. În contextul celor menționate anterior, Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, a considerat necesar și oportun să reia problema selectării și desemnării legale a unei Zile a revoluției, adresându-se, din nou, în acest scop, instituțiilor principale ale statului, altor instituții publice, organizații și personalități interesate de cunoașterea sau chiar sprijinirea, în prezent, a inițiativei asociației noastre. Precizăm, în acest context, că urmare a inițiativei asociației noastre, Consiliul Local Timișoara a legiferat declararea zilei de 20 decembrie (în care, la Timișoara, s-a declanșat Revoluția Română din decembrie 1989, ca urmare a organizării revoltei timișorene împotriva dictaturii comunist-ceaușiste, izbucnită în data de: 16 decembrie 1989, și în care s-a înființat Frontul Democratic Român, organizație politică constituită în ilegalitate, pe atunci, care a preluat conducerea revoltei respective, transformând-o în revoluție și a proclamat orașul Timișoara ca primul oraș eliberat de dictatura comunist-ceaușistă) ca: **Zi de importanță locală** și: **Zi a Timișoarei**, în care să se aniverseze anual, în mod oficial, la Timișoara, Revoluția Română din decembrie 1989. Tot ca urmare a inițiativei asociației noastre, Consiliul Județean Timiș a legiferat ziua de 21 decembrie ca: **Ziua Revoluției din 1989**. Pentru o mai bună cunoaștere a stadiului evoluției problemei în cauză, anexăm prezentei adresări, în copie, inclusiv o parte (considerată semnificativă) din adresările anterioare, din răspunsurile primite la respectivele adresări, precum și din relatările în presă care atestă dezbateră publică pe care am reușit s-o realizăm în legătură cu problema în cauză.

Adresăm totodată un apel către membrii Parlamentului României, în general, respectiv către parlamentarii județului Timiș, în special, pentru a-și aduce aportul la depunerea, la Parlamentul României, a unei inițiative legislative privind selectarea unei zile semnificative, care să fie legiferată ca: **Zi a Revoluției, în România**, în care să fie aniversată anual, în mod oficial: Revoluția Română din decembrie 1989, având în vedere inclusiv faptul că evenimentul în cauză este menționat explicit, în cadrul Constituției României (Articolul 1, alineatul 3), împreună cu: spiritul tradițiilor democratice ale Poporului Român, ca bază ideatică de fundamentare a actualei Constituții a României.

Precizăm că după ce, inițial, am propus ziua de 20 decembrie, pentru a fi legiferată ca: Zi a Revoluției, în România, ulterior am revenit, ca urmare inclusiv a dezbaterilor efectuate în legătură cu problema în cauză și, în prezent, propunem ziua de 21 decembrie, cu observația că, în aprecierea noastră, precum și a altor factori instituționali și personali chestionați, ziua de 22 decembrie nu poate fi avută în vedere, în acest scop, atât timp cât așa-numitul: **"atac al teroriștilor"** (episod pseudo-revoluționar, pe care îl considerăm a constitui o farsă societală-criminală), nu a putut fi investigat și sancționat juridic, în mod corespunzător, precum și datorită faptului că, în noaptea aceleiași zile, în capitală, s-a constituit așa-numitul: **Front al Salvării Naționale**, care, ulterior, s-a dovedit a fi o organizație politică nelegitimată printr-o participare

autentică la Revoluția Română din decembrie 1989, și care, de fapt, nu doar că nu a salvat România, ci a confiscat puterea în stat, în detrimentul adevăraților conducători și realizatori ai revoluției, cu sprijinul determinant al unei grupări subversive, din cadrul conducerii de atunci a Ministerului Apărării Naționale (implicată și în realizarea „atacului teroriștilor”, precum și în organizarea simulacrului de proces, în urma căruia au fost executați, imediat după proces, soții Ceaușescu, pentru a li se închide astfel gura, încât inclusiv adevărul cu privire la falsitatea autenticității revoluționare a respectivului „atac” să nu iese la iveală și nici modul fraudulos în care s-au efectuat confiscarea și respectiv deturnarea fondurilor bancare și bunurilor personale ale familiei Ceaușescu, despre care fonduri, ulterior, s-a afirmat că nici n-au existat.

Mai precizăm și faptul că, în legătură cu data de 22 decembrie 1989, s-a legiferat: Legea nr. 258/29.04.2002 (pe vremea guvernării conduse de către Adrian Năstase, ca Prim-ministru), prin care ziua: 22 decembrie a fost selectată și desemnată legal: Ziua Libertății României, dar care, din câte cunoaștem, nu a fost niciodată aniversată oficial, ca atare, probabil tocmai pentru a nu da prilejul ca, în loc de cinstire, în cadrul zilei respective să se realizeze, de fapt, proteste și demonstrații publice față de modul în care, în noaptea de 22 decembrie 1989, a fost confiscată și deturnată Revoluția Română din decembrie 1989, de către Consiliul Frontului Salvării Naționale (CFSN), în complicitate cu gruparea subversivă din cadrul conducerii de atunci a Ministerului Apărării Naționale (condusă, la început, din câte cunoaștem, de către generalul Victor Atanase Stănculescu, iar apoi de către generalul Nicolae Militaru).

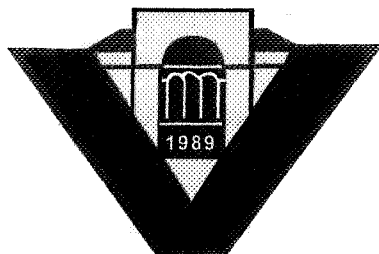
În final, dorim să consemnăm situația paradoxală, de blocaj, din punct de vedere politic, în care s-a ajuns în privința investigării evenimentelor produse în data de 22 decembrie, în cadrul Revoluției Române din decembrie 1989, în special datorită ocupării unor funcții principale de exercitare a puterii în stat, de către anumite persoane care s-au implicat, în mod determinant, la început, în constituirea CFSN, iar ulterior în constituirea FSN (exemplu: Ion Iliescu, care a deținut trei mandate de președinte al României), astfel încât investigarea juridică respectivă a făcut obiectul unor obstrucționări și manipulări sistematice, începând cu eliminarea pedepsei cu moartea, din cadrul sistemului legislativ românesc (imediat după executarea soților Ceaușescu), și până la prescrierea juridică temporală a faptelor reclamate, în cauză.

Astfel, datorită celor menționate anterior, referitor la investigarea confiscării și deturnării Revoluției Române din decembrie 1989, care a început în seara zilei de 22 decembrie 1989, cu „atacul teroriștilor”, un important funcționar de stat, din cadrul Parchetului General, implicat direct în investigarea oficială a faptelor în cauză, reclamate, în mod public, inclusiv de către asociația noastră, a ajuns să declare oficial că: „Doar istoria îi mai poate judeca pe cei care au orchestrat diversiunile din decembrie 1989 și iunie 1990” (ziarul Adevărul, 11 august 2010, pagina 1, articolul: „Doar istoria îi mai poate judeca”), situație pe care o semnalăm și ca pe o concluzie, referitor la opinia noastră că a admite selectarea și legiferarea ca: Zi a Revoluției, în România, a zilei în cauză, ar însemna, de fapt, batjocorirea revoluției autentice și proslăvirea contrarevoluției.

Președinte

Lorin Ioan Fortuna





Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara

Timișoara, Bv. Iuliu Maniu nr. 11
Tel./Fax: 0256-446595; Tel.: 0726 510905

Nr. 04/26.01.2010

Către

- Președinția României
- Parlamentul României - Senatul
- Parlamentul României - Camera Deputaților
- Guvernul României
- Ministerul Culturii și Cultelor
- Consiliul Județean Timiș
- Consiliul Local Timișoara
- Secretariatul de Stat pentru problemele revoluționarilor
- Institutul Revoluției Române din decembrie 1989
- Massmedia

Recent (24.01.2010), la Iași, primarul municipiului Iași a propus acordarea statutului de: zi de importanță națională, datei de 24.01, ca o recunoaștere a meritelor naționale ale celor care au înfăptuit Unirea Principatelor Române, la 24.01.1859, ca o primă etapă, determinantă, în constituirea țării România, în sensul aniversării anuale, la nivel oficial, ca o sărbătoare națională, a acestei date.

Prezent la manifestările omagiale de la Iași, în data de 24.01.2010, președintele României Traian Băsescu a declarat că este de acord cu această propunere și că o va susține pentru legiferare.

Susținând, la rândul nostru, propunerea în cauză, dorim însă să atragem atenția și asupra unei alte date, mult mai apropiată de contemporaneitate, pe care o considerăm la fel de importantă pentru evoluția țării România și anume: data de 20.12.1989, care, în cadrul anului revoluționar european 1989 (care a devenit reperul de demarcație temporală a istoriei recente, în cadrul istoriei contemporane), a marcat determinant evenimentul revoluționar cel mai dramatic, dar, considerăm, și cel mai semnificativ, din anul respectiv: declanșarea, la Timișoara, a Revoluției Române din decembrie 1989, prin constituirea, în condiții de ilegalitate, a Frontului Democratic Român (organizația politică ce și-a asumat sarcina, responsabilitatea, dar și riscurile aferente, de a organiza revolta timișoreană anticomunist-ceaușistă, declanșată în data de 16.12.1989 și de a o transforma în revoluție), care a proclamat orașul Timișoara ca primul oraș, din România, eliberat de dictatura comunist-ceaușistă, a redactat și dat publicității o proclamație-apel către întreaga țară și a condus revoluția, astfel declanșată, până la căderea regimului comunist-ceaușist.

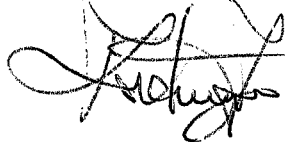
Ne motivăm inițiativa și pe faptul că Revoluția Română din decembrie 1989 este specificată în cadrul actualei Constituții a României (Art.1), ca principal eveniment, pe ale cărei idealuri (din nefericire încă neîndeplinite) se fundamentează această Constituție.

Ne mai motivăm inițiativa și pe faptul că (tot din nefericire) în cei 20 de ani care au trecut de la declanșarea și înfăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989, evenimentele, de o intensitate extraordinară care s-au produs atunci, au ajuns să se estompeze atât de mult, încât s-a procedat la denaturări, mistificări și chiar denigrări ale evenimentelor respective, precum și a celor care le-au înfăptuit.

Exemplificăm cele menționate anterior cu faptul că actualul președinte al României nu a fost prezent niciodată, la Timișoara, pe timpul exercitării mandatului său prezidențial, cu ocazia manifestărilor dedicate aniversării revoluției (deși a fost prezent la alte manifestări de aceeași factură, exemplu: aniversarea revoltei de la Brașov), iar, referitor la Revoluția Română din decembrie 1989, s-a exprimat, în Parlament, cu prilejul acțiunii de condamnare a regimului dictatorial comunist, că principalul document al revoluției este așa numita: Proclamație de la Timișoara, un document important, dar post revoluționar, dat publicității în cursul lunii martie 1990. Exemplificăm, de asemenea, cele semnalate anterior și prin faptul că, inclusiv într-un cadru oficial, la Iași, a fost editată (în două ediții: 1994 și 2000) și prezentată o carte (14 decembrie, 1989 - începutul Revoluției Române), recenzată într-un articol, cu același titlu, în revista: Caietele Revoluției nr.4 / 2009, editată de Institutul Revoluției Române din decembrie 1989), în care un eveniment important, dar precursor revoluției menționate, este prezentat și revendicat, în mod neprofesional și chiar tendențios, ca reprezentând începutul Revoluției Române din decembrie 1989.

Pentru cele menționate anterior, Asociația VICTORIA a luptătorilor în revoluție, din Timișoara, solicită sprijinul adecvat, din partea tuturor instituțiilor cărora li se adresează, prin acest apel, pentru legiferarea aniversării oficiale, ca zile de importanță națională, a datelor: 24 ianuarie și respectiv 20 decembrie, cu rugămintea de a se adresa, în mod oficial, instituției abilitate: Parlamentului României (Senatului și respectiv Camerei Deputaților), în acest sens.

Președinte
Lorin Ioan Fortuna





PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
PROBLEME CETĂȚENEȘTI

DRA2/12400/13.05.2010

Domnule Lorin Ioan Fortuna,

Petiția pe care ați adresat-o Președintelui României, Domnul Traian Băsescu, a fost citită cu atenție și considerație față de problematica expusă.

Vă mulțumim pentru opiniile și sugestiile exprimate, care au rămas în atenția noastră.

Consilier de Stat
Gabriel-Cristian Escociu



Cod unic: 4beb805287f73



Parlamentul României
Senat

04-03-2010

**Comisia pentru cercetarea abuzurilor,
combaterea corupției și petiții**

Nr. XXIX / 87

Către : Domnul Lorin Ioan Fortuna,

*Președintele Asociației "Victoria" a Luptătorilor în Revoluție din
Timișoara*

*Ca urmare a petiției înregistrate sub numărul de mai sus,
vă informăm că la Senatul României a fost înregistrată sub nr. b5/2010
Propunerea legislativă privind declararea zilei de 24 Ianuarie zi de
sărbătoare națională legală, inițiată de domnul Dan-Radu Zătreanu,
deputat PD-L (Senatul este prima Cameră sesizată iar Camera
Deputaților este Camera decizională).*

*Președinte
senator*

Gabriela Berca



*Secretar
senator*

Prof. univ. dr. Dumitru Oprea



Parlamentul României - Camera Deputaților
Departamentul Secretariatului Tehnic
Centrul de Informare a Cetățeanului - Registratură

București, str. Izvor nr. 2-4, sector 5; Tel.: 402.14.70; Fax: 402.14.69

București, 14.01.2011

Nr. 54c/31132/1489/2010

Către,

**ASOCIAȚIA „VICTORIA” A LUPTĂTORILOR ÎN REVOLUȚIE DIN
TIMIȘOARA**

TIMIȘOARA, B-DUL IULIU MANIU, NR. 11/1, JUDEȚUL TIMIȘ

Având în vedere dispozițiile Ordinului Secretarului General al Camerei Deputaților nr. 384/2010, pe care vi-l transmitem atașat,

Luându-se în considerare prevederile art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002,

Referitor la petiția dumneavoastră, înregistrată la Centrul de Informare a Cetățeanului al Camerei Deputaților cu nr. 54c/31132/1489/2010, vă comunicăm următoarele:

Solicitarea dvs. implică o inițiativă legislativă.

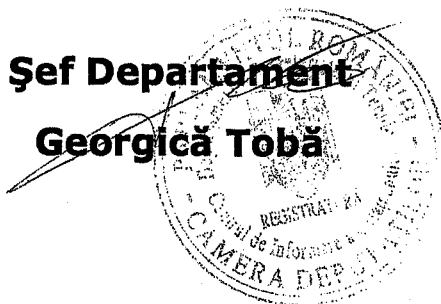
Potrivit art. 74 din Constituția României, republicată, inițiativa legislativă aparține după caz, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100 000 de cetățeni cu drept de vot. Cetățenii care își manifestă dreptul de inițiativă legislativă trebuie să provină din cel puțin un sfert din județele țării, iar în fiecare din aceste județe, respectiv în municipiul București, trebuie să fie înregistrate cel puțin 5000 de semnături în sprijinul acestei inițiative...”

Pentru a introduce o propunere legislativă pe tema solicitată de dumneavoastră în circuitul legislativ, vă recomandăm să vă adresați funcție de opțiunea dvs. politică sau simpatie unuia dintre deputații sau senatorii din Circumscripția dv. electorală, pentru ca aceștia să-și însușească propunerea legislativă respectivă și să o înainteze Parlamentului spre dezbateră.

Cu stimă,

Șef Departament

Georgică Tobă





Parlamentul României Camera Deputaților

Cabinet secretar general

București, 28.04.2010
Nr. 384

ORDIN

**privind împuternicirea șefului Departamentului secretariatului tehnic
pentru semnarea adreselor de înaintare a petițiilor către autoritățile,
instituțiile publice și structurile Camerei Deputaților care au ca atribuții
rezolvarea problemelor sesizate cât și a înștiințărilor către petiționari**

În temeiul art. 233 alin. (4) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare,

Având în vedere prevederile Hotărârii Camerei Deputaților nr. 31/2006, pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al serviciilor Camerei Deputaților, republicată,

În conformitate cu prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002,

Secretarul General al Camerei Deputaților emite prezentul

ORDIN

Art. 1-Adresele de înaintare a petițiilor către autoritățile, instituțiile publice cât și structurile Camerei Deputaților, care au ca atribuții rezolvarea problemelor sesizate și a înștiințărilor către petiționari vor fi semnate de șeful Departamentului secretariatului tehnic.

Art. 2-Prezentul ordin se comunică celor interesați prin grija Departamentului secretariatului tehnic.

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

**LEGE nr. 258 din 29 aprilie 2002 privind declararea zilei de 22 decembrie
Ziua Libertății României**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1

Se declară ziua de 22 decembrie Ziua Libertății României.

Art. 2

Guvernul României, autoritățile publice centrale și locale vor organiza activități festive pentru marcarea acestui eveniment.

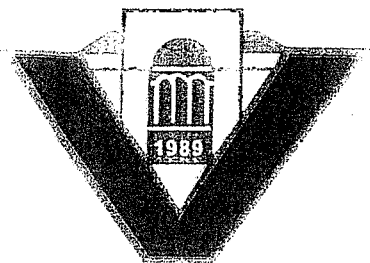
Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

**p.PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

**PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU**

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 307 din data de 9 mai 2002



Asociația "VICTORIA"
a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
Timișoara, b-dul Iuliu Maniu nr. 11/1
tel./fax: 0256-446595; tel.: 0761/664162
Nr. 14. / 06.08.2010

EXPUNERE DE MOTIVE

**pentru desemnarea unei Zile a Revoluției, în care să fie aniversată, anual,
la nivel oficial național, Revoluția Română din decembrie 1989**

Revoluția Română din decembrie 1989 este singurul eveniment istoric național, menționat nominal, ca atare, precum și ca sursă de inspirație ideatică, în cadrul actualei Constituții a României (Articolul 1, aliniatul 3), fapt ce semnifică inclusiv că, din punct de vedere ideatic, dar și istoric, actuala Constituție a României se revendică, în principal, din aspirațiile celor care, în decembrie 1989, în România, au pregătit, au declanșat și au condus o revoluție, care a avut ca efect final căderea fostului regim comunist-dictatorial, de tip "ceaușist". S-a produs totodată și deschiderea unei porți evolutive spre normalitate și, mai ales, spre demnitate existențială, pentru societatea românească, aflată atunci într-o stare de degradare morală și spirituală deosebit de accentuată, într-un context în care restul țărilor din estul Europei, ce au făcut parte din fostul bloc comunist est-european, începuseră, pe rând, să declanșeze programe de reformare societală și de desprindere ideologică de doctrina politico-socială specifică a comunismului-dictatorial. Deoarece, în România, fostul dictator Nicolae Ceaușescu a manifestat o înverșunare deosebită împotriva adoptării unor măsuri de reformare societală, după modelul celorlalte țări est-europene, pentru "dezghețarea" evoluției societale în România s-a dovedit însă, în cele din urmă, că era nevoie de declanșarea unei revoluții, care să elimine, de la putere, fostul regim comunist-dictatorial, de tip "ceaușist" și să deschidă astfel calea pentru o reformare societală de mari proporții. În acest fel, prin declanșarea și înfăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989, România s-a dovedit a fi singura țară care, pentru a se elibera de jugul comunist-dictatorial, a fost nevoită să plătească, în acest scop, un tribut deosebit de mare, marcat printr-un număr considerabil de morți și răniți, precum și prin distrugerile materiale care s-au produs, cu acest prilej, mai ales în capitala țării. Majoritatea victimelor (sute de morți și mii de răniți), cât și distrugerile materiale, nu s-au datorat însă revoluției propriu-zise, ci așa-numitului episod: "atacul teroriștilor", acțiune subversivă și criminală, care, de fapt, așa cum s-a constatat ulterior (dar nu prin investigații juridice oficiale, pentru a căror declanșare și realizare nu s-a manifestat, la nivel oficial, o voință politică corespunzătoare și determinantă, ci prin investigații civice și jurnalistice) a evidențiat complicitatea unei grupări de interese clientelare și subversive, din cadrul fostei conduceri a Armatei, din acea perioadă. Respectiva grupare, prin modul în care a acționat, s-a dovedit a fi deosebit de interesată în a controla și chiar a determina preluarea puterii în stat, dar nu de către cei care au pregătit, au declanșat și au condus revoluția, ci de către alte grupări de interese, care doreau să profite de vidul politic creat, precum și de vacantarea funcției supreme de conducere în stat, pentru a-și promova propriile interese, inclusiv prin confiscarea și deturnarea Revoluției Române din decembrie 1989. În scopul menționat anterior, în vederea înșelării mării majorități a populației țării, pentru a oferi o pseudo-legitimare revoluționară echipei clientelare pe care a preferat-o și pe care a sprijinit-o să preia puterea în stat, s-a organizat și declanșat, de către respectiva grupare subversivă, din cadrul conducerii de atunci a Armatei, una dintre cele mai cinice și criminale farse societale, denumită generic, ca episod pseudo-revoluționar: "atacul teroriștilor". Nu este astfel de mirare că cei care au ajuns să guverneze țara, după căderea regimului comunist-dictatorial, de tip "ceaușist", nu doar că nu s-au preocupat de investigarea, judecarea și pedepsirea celor vinovați de reprimarea sângeroasă care a avut loc în decembrie 1989, în România, ci, dimpotrivă, au acționat deliberat pentru mușamalizarea și mistificarea acțiunilor criminale și subversive care s-au produs cu acest prilej și au inclus, ca eveniment autentic revoluționar, inclusiv episodul: "atacul teroriștilor" (considerat, la nivel oficial, ca făcând parte din ansamblul Revoluției Române din decembrie 1989). În această acțiune de ocultare și mistificare s-a mers până acolo încât au ajuns să fie declarați: "Luptători cu merite deosebite în victoria Revoluției Române

din decembrie 1989", inclusiv cadre militare care au participat direct la reprimarea demonstrațiilor, precum și să fie considerați: Eroi ai revoluției, persoane care, în ceea ce privește implicarea lor în revoluție, au avut, de fapt, un statut de criminali, sau de complici la crimă, și care ar fi trebuit să fie judecați și condamnați în mod corespunzător. Exemple, în acest sens, sunt: generalul Vasile Milea - fostul ministru al Armatei, generalii: Victor Atanase Stănculescu, Mihai Chițac și Nicolae Miliratu (foști membri componenți ai primului Guvern post-revoluționar, condus de către Petre Roman), precum și membri ai "celebrului" batalion nr. 404, de la Buzău, care au fost prezenți la Timișoara, în acea perioadă (inclusiv la Spitalul Județean, unde anumiți răniți în revoluție au fost luați, din saloane, pentru a fi duși chipurile la investigații și tratament, dar, în realitate, au fost împușcați în liftul care-i transporta și au fost transferați apoi direct la morga spitalului, de unde unii au fost transportați, în secret, la Crematoriul "Cenușa", din capitală, unde au fost incinerați, iar cenușa lor a fost aruncată într-o gură de canal, din comuna ~~Popoști-Locotenii~~ ^{Popoști-Locotenii}).

Tot în contextul celor menționate anterior, nu este de mirare că o mare parte din populația țării, realizând modul fraudulos în care s-a confiscat și deturnat Revoluția Română din decembrie 1989, a recurs la un protest civic și public, activ și îndelungat (exemplu: fenomenul denumit generic: "Piața Universității", în capitală) împotriva noilor guvernanti (rezultați, în marea lor majoritate, din așa-numitul: Front al Salvării Naționale-FSN, despre care s-a dovedit însă ulterior că nu a constituit, de fapt, o formațiune politică, îndreptățită, de o participare reală la revoluție, ca să preia puterea în stat, ci, dimpotrivă, o structură clientelară și subversivă, creată deliberat cu scopul de a confisca și deturna Revoluția Română din decembrie 1989, cu sprijinul unei grupări subversive, din cadrul conducerii de atunci a Armatei, avându-l în frunte pe generalul Victor Atanase Stănculescu). Acest protest, pentru a cărui reprimare și încetare, conducătorii de atunci ai țării au recurs la soluția subversivă și abuzivă a organizării de "mineriade", a cauzat o degradare catastrofală a imaginii naționale și internaționale a României și a poziționat într-un con de umbră îndoielnică chiar veridicitatea și importanța Revoluției Române din decembrie 1989. Probabil tot în contextul celor precizate și menționate anterior, interesul, la nivel oficial, pentru aprecierea și cinstirea marelui eveniment societal care a fost Revoluția Română din decembrie 1989, s-a diminuat considerabil, până la nivelul în care chiar Președintele actual al României a ajuns să confunde (într-o declarație specială, de condamnare a regimului comunist, în general, susținută în cadrul Parlamentului României) Revoluția Română din decembrie 1989, cu fenomenul social-politic denumit generic: "Proclamația de la Timișoara", care a fost, de fapt, un fenomen societal post-revoluționar, cauzat tot de nemulțumirea și respectiv protestul unei mari părți a populației României, față de modul fraudulos în care s-a confiscat și deturnat Revoluția Română din decembrie 1989, în detrimentul celor care au pregătit-o, au declanșat-o și au condus-o, pe de o parte, precum și în detrimentul idealurilor care au motivat-o și au animat-o, pe de altă parte. Având în vedere cele menționate anterior, nu este de mirare nici faptul că actualii Președinți ai celor două Camere componente ale Parlamentului, respectiv: Președintele României, respectiv Primul ministru, nu au găsit de cuviință, în toată perioada de când dețin funcțiile de conducere respective, să fie prezenți, la Timișoara, la aniversările anuale organizate pentru cinstirea Revoluției Române din decembrie 1989. În același context trebuie remarcat și faptul că aniversarea acestui eveniment fundamental, din istoria recentă a României, practic nici măcar nu se realizează, la nivel oficial, așa cum ar trebui, nefiind desemnată legal, o zi de aniversare oficială pentru sărbătorirea anuală a Revoluției Române din decembrie 1989, sărbătorire care este încă lăsată la latitudinea bunăvoinței organelor de conducere locale, respectiv districtuale (județene), precum și la inițiativa asociațiilor de participanți la revoluție. Contextul celor menționate anterior ne motivează astfel și ne justifică, în general, ca asociație civică autentică de participanți la revoluție, demersul de a solicita declararea legală a unei: Zile a Revoluției, ca Zi de importanță națională, în care să se aniverseze anual, la nivel oficial, Revoluția Română din decembrie 1989, după cum apartenența timișoreană a asociației noastre ne motivează, în special, de a propune și susține ca ziua de: 20 decembrie, în care, în 1989, la Timișoara, s-a declanșat Revoluția Română din decembrie 1989 (prin organizarea și amplificarea corespunzătoare a revoltei timișorene anti-ceaușiste, declanșată în data de 16 decembrie 1989, respectiv prin constituirea, în condiții de ilegalitate, a Frontului Democratic Român, și respectiv prin proclamarea orașului Timișoara ca fiind primul oraș, din țară, eliberat de dictatura comunist-ceaușistă), să fie legiferată ca: Zi de importanță națională și: Zi a Revoluției, în România.



Președinte
Lorin Ioan Fortuna

O eroare care trebuie corectată

Unde, când și cum s-a declanșat Revoluția Română din decembrie 1989



Lorin Fortuna

În numărul 4(23)/2009 al revistei Caietele revoluției, pag. 4, a fost publicat un articol intitulat: Începutul Revoluției Române, cu supratitlul: „Iași, 14 decembrie 1989”, precum și cu subtitlul: „Interviu cu Cassian Maria Spiridon”, numele

autorului interviului nefiind specificat.

În legătură cu titlul articolului în cauză, consider că s-a comis o gravă eroare de apreciere a importanței evenimentului descris în cadrul articolului, eroare care, mai ales, în cadrul unei publicații editate de către Institutul Revoluției Române din decembrie 1989, dacă ar rămâne nesemnaltă și necorectată, ar crea confuzii cu privire la data și locul declanșării Revoluției Române din decembrie 1989, precum și în legătură cu diferența dintre revoluție, revoltă și respectiv dintre acestea și alte evenimente precursore [1], care, la rândul lor, au constituit obiecte de analiză istorică și politică, unele reflectate inclusiv în cadrul publicațiilor editate de către Institutul Revoluției Române din decembrie 1989 [1;3;4;5;6;7;8].

Nu se pune problema unei nrecunoașteri sau minimalizări a meritelor grupului de la Iași, care au fost și vor fi apreciate la justa lor valoare, dar nu într-un cadru emoțional și nici partizan,

ci într-un cadru pragmatic, așa cum, după 20 de ani, au început să fie analizate și apreciate evenimentele care s-au produs în decembrie 1989, în România [2].

În contextul celor menționate anterior, mă simt dator să intervin și să semnalizez faptul că, prin titlul articolului la care mă refer, se comite o gravă eroare de apreciere asupra datei și locului în care s-a declanșat Revoluția Română din decembrie 1989, confundându-se un eveniment important, dar precursor al respectivei revoluții, cu revoluția însăși.

Tot în legătură cu cele menționate anterior, mai precizez că s-au produs mai multe evenimente precursore Revoluției Române din decembrie 1989 [1], unele chiar înaintea celui de la Iași (menționat anterior) și exemplific cele afirmate doar cu evenimentele care s-au produs la Timișoara și anume: înființarea Sindicatului politic Fraternitatea [1], pe principii conspirate, având ca președinte pe Traian Florea, în data de 24.01.1988, predicile pastorului Laslo Tökes, în cadrul Bisericii Reformate [1], revolta și greva salariaților de la Uzina Mecanică Timișoara, din data de 23 noiembrie 1989 (în timpul celui de-al XIV-lea și totodată ultimul Congres al Partidului Comunist Român: PCR), împotriva realegerii dictatorului Nicolae Ceaușescu ca Secretar general al PCR [1;4;5], veghea publică, timp de mai multe zile, organizată la sediul Parohiei Bisericii Reformate, pentru a-l apăra pe pastorul Laslo Tökes de eventualitatea unei evacuări și expulzări forțate din Timișoara [1;3], dar, mai

ales, declanșarea revoltei anticeaușiste timișorene, în data de 16 decembrie 1989, seara, prin blocarea circulației tramvaielor în Piața „Sfânta Maria” (situată în apropierea Bisericii Reformate), de către un grup de protestatari, având ca inițiator pe poetul Ion Monoran. Acesta a acționat primul, postându-se în fața unui tramvai, pentru a-l opri, urmat și de alți demonstranți (exemplu: Zoltan Borbely), care au procedat similar, iar, în acest context, au început să se scandeze și primele lozinci antiguvernamentale, între care a predominat lozinca „Jos Ceaușescu!”, la inițiativa primilor vorbitori (exemple: Dan Zăgănescu, Tiberiu Covaci), folosind ca tribună chiar tramvaiele oprite, pe care s-au urcat [3;7]. Citez, în continuare, o parte dintr-un interviu cu Ion Monoran, luat de către poetul și jurnalistul George Lână, deoarece cele relatate reflectă atât starea de spirit specifică unei părți a tinerei intelectualități timișorene, din acea perioadă, referitoare la contextul politic și social, de atunci, al României, precum și totodată o argumentație elocventă pentru a demonstra că episodul protestatar legat de pastorul Laslo Tökes și de Biserica Reformată, din Timișoara, a constituit doar un pretext pentru declanșarea revoltei, și nu o cauză a Revoluției (așa cum s-a pretins ulterior): „Amintește-ți că după meciul de fotbal dintre România și Danemarca, intenționam să ieșim în stradă și să ne manifestăm „entuziasmul”, după care manifestația trebuia să ia o turnură anti. Dar nesincronizările care au apărut și chiar teama unora ne-au făcut să ratăm acest excelent prilej. De aceea, pentru toți, era clar că al doilea prilej nu putea fi scăpat. Și acesta a fost momentul Tökes. Era foarte important ca, dintr-un motiv sau altul, oamenii să se adune în număr cât mai mare, în stradă. De aceea, solidarizarea enoriașilor cu cauza pastorului ne-a dat posibilitatea să îngroșăm rândurile masei de nemulțumiți. Simțeam că atmosfera din oraș era propice unei acțiuni de amploare, iar aceasta putea lua ușor o orientare anti-comunist-ceaușistă.” [7]. Am prezentat exemplele anterioare pentru a contracara, cu argumente corespunzătoare, opinii (pe care le consider însă neîntemeiate, până la probarea lor prin argumente și dovezi concludente) vehiculate, din nefericire, inclusiv

de către anumiți intelectuali ieșeni, conform cărora Revoluția Română a fost, de fapt, un complot organizat de sus în jos, coordonat atât din exteriorul, cât și din interiorul țării, care, deși s-a vrut, de către anumite grupări de interese, să izbucnească la Iași, datorită intervenției altor grupări de interese (fiind menționat, în acest context, chiar și ...KGB-ul), nu s-a putut îndeplini această dorință, din anumite motive, fiind preferată, în cele din urmă, Timișoara. Pentru a contracara opiniile menționate anterior, inclusiv cu argumente specifice „revoluționare”, îmi permit să atrag atenția celor interesați de aceste aspecte, că planul grupului complotist de la Iași, de a organiza, mai întâi, o primă adunare de protest (pentru a testa probabil disponibilitatea ieșenilor de a se revolta), în cadrul căreia urma să se anunțe data unei următoare adunări de protest, mi se pare o naivitate, fără sorti de izbândă în declanșarea unei revolte, având în vedere modul preventiv specific și eficient de acțiune al fostei Securități, în asemenea cazuri.

Pentru a exemplifica concret cele afirmate anterior, redau un citat elocvent, referitor la modul în care a fost reprimată revolta anti-ceaușistă (menționată anterior) a salariaților de la Uzina Mecanică Timișoara [4]: „La 23 noiembrie 1989, într-o joi dimineața, pe secții, s-au reunit mai multe sute de oameni, hotărâți să demonstreze pașnic împotriva realegerii lui Nicolae Ceaușescu. Hotărâți în convingeri, dar ezitanți în fapte, de teama represiei de genul celei aplicate brașovenilor, din cele câteva sute, au ajuns în fața porților fabricii doar vreo 30. Au urmat anchete, interogatorii, bătăi, spitale psihiatrice...” [5].

Mai doresc să adaug și un argument pe care-l consider nu doar determinant, ci și decisiv, pentru a explica și motiva de ce Revoluția Română din decembrie 1989 s-a declanșat la Timișoara și nu la Iași, la București, sau în altă parte, referitor la spiritul civic al orașelor care ar fi putut fi luate în considerare, în România, pentru declanșarea unui asemenea eveniment. Astfel, la Iași, după arestarea celor care au încercat să organizeze o adunare de protest anticeaușistă (arestare datorată, din câte m-am interesat, inclusiv din cauza unei deconspirări, din partea unei persoane care ar fi trebuit, în mod

normal, să fie suspectată, dar față de care nu s-a manifestat prudența necesară), din câte cunosc, nu au existat inițiative și încercări notabile care să propună declanșarea unor proteste publice, în vederea eliberării celor arestați. La Timișoara, dimpotrivă, după arestarea câtorva sute de demonstranți (care acționau mai mult spontan, singular, sau în grupe mai mici sau mai mari), în multe dintre întreprinderile și instituțiile locale s-au iscat discuții în legătură cu cele întâmplute [1], care au condus la escaladarea și amplificarea mișcării de protest public, precum și la scoaterea unor eșaloane ale Armatei, Miliției și Securității în stradă, ajungându-se astfel inclusiv la reprimări sângeroase (morți și răniți), situație care a generat și motivat, la rândul său, alte manifestări de protest public, de mai mare amploare.

În contextul celor menționate anterior, din dispoziția organelor de conducere PCR, la nivel central, transmisă organelor de conducere PCR ale orașului Timișoara, precum și ale județului Timiș, în anumite întreprinderi s-a procedat la organizarea unor adunări de condamnare a manifestărilor de protest care avuseseră loc până atunci (declarat ca: „huliganice”). Aceste adunări s-au organizat de către conducerile întreprinderilor respective, dar, în mai multe cazuri, organizatorii au avut surpriza să constate că, în cadrul respective-lor adunări, s-au produs și intervenții ale unor persoane care au luat apărarea demonstranților și chiar au criticat și condamnat, cu curaj, acțiunile represive care avuseseră loc până atunci, în Timișoara, precum și modul dictatorial în care era condusă țara, de către clanul Ceaușescu. Exemplificăm cele precizate anterior cu două întreprinderi importante, și anume: Institutul de Proiectări în domeniul construcțiilor din Timișoara (IPROTIM), în care, la adunarea respectivă, organizată la data de 18 decembrie 1989, angajatul Claudiu Iordache (devenit ulterior unul dintre liderii revoluției) s-a ridicat și a condamnat acțiunile de reprimare a protestatarilor timișoreni [6], dar, mai ales, Întreprinderea ELBA, în care încercarea de a organiza o adunare de condamnare a protestatarilor timișoreni, cât și existența altor nemulțumiri, s-au soldat cu declanșarea grevei generale, în data de 19 decembrie 1989, pregătită însă cu o zi înainte [8;9]. Citez, în acest context, o declarație

semnificativă a unui important ofițer (Șef de stat major al Armatei), care, în perioada desfășurării revoluției, s-a aflat și la Timișoara, unde, prin funcția pe care o deținea, a acționat succesiv atât împotriva, cât și în favoarea revoluției: **generalul Ștefan Gușe**, care, în cadrul unui interviu, a declarat: „...pentru mine momentul ELBA a însemnat totul. M-am lămurit. M-am clarificat complet. Să nu credeți că a fost ușor” [10]. Mai adaug faptul că acțiuni similare s-au produs și în alte întreprinderi (în special cele din platforma industrială din Calea Buziașului), care apoi au conlucrat între ele, s-au organizat și au planuit să declanșeze, în data de 20 decembrie 1989, atât greve generale, cât și o mare demonstrație publică, de protest, planuri care s-au finalizat, în ciuda faptului că s-au produs și anumite deconspirări, iar forțele de represie patrulau pe străzi, fiind dotate cu tehnică grea de luptă (tancuri și transportoare blindate echipate cu mitraliere), și fuseseră aduse inclusiv trupe suplimentare, din afara Timișoarei, în cadrul cărora au fost aduse și detașamente pregătite special pentru a interveni în astfel de acțiuni de protest („scutieri” și parașutiști din celebrul batalion 404, de la Buzău, și respectiv de la Boteni). Deși au intenționat, forțele de represie n-au reușit totuși să împiedice ieșirea masivă în stradă, în data de 20 decembrie 1989, a miilor de demonstranți, porniți din platforma industrială din Calea Buziașului, care s-au grupat într-o imensă coloană, dar cu o oră mai devreme decât se plănuise în ziua anterioară, previzionând că s-ar fi putut produce o deconspirare, presupunere ce s-a dovedit a fi îndreptățită, deoarece, la puțină vreme după plecarea coloanei de demonstranți, a fost adus un detașament militar care a ocupat zona în care s-au grupat și din care au plecat demonstranții. Coloana de demonstranți s-a deplasat apoi spre zona centrală, dar pe o rută ocolitoare, pentru a trece prin fața Consulatului Iugoslav, din Timișoara, ca să fie remarcată și să se poată astfel transmite un semnal referitor la ce se întâmpla în Timișoara, inclusiv în afara granițelor țării. Pentru a reflecta corespunzător acest moment citez, din nou, din interviul luat generalului Ștefan Gușe: „... era vorba de revoluționari adevărați. Mă convinsesem că nici o forță din lume nu-i putea opri să treacă,

în mod organizat, către centru. În timp ce noi făceam asta, gărzile patriotice aduceau, din Oltenia, ciomăgari, să pună ordine. Le-am spus celor de față: asta-i o tâmpenie ! Am contactat apoi pe șeful sectorului militar CFR și i-am dat ordine să oprească venirea unor trenuri” [10]. Pe parcurs, s-a făcut joncțiunea și cu alte coloane, care s-au organizat destul de repede, auzind despre coloana plecată din platforma industrială de pe Calea Buziașului, și care au plecat din alte platforme industriale ale orașului (exemple: platforma industrială a Gării de Nord, platforma industrială a UMT), la care s-a adăugat și o parte importantă din populația orașului, care se afla pe străzi. Acesta a fost apogeul revoltei timișorene, care, în aceeași zi (20 decembrie 1989, în jurul orei 13.00), s-a transformat în revoluție, prin constituirea, la Timișoara, în condiții de ilegalitate, a Frontului Democratic Român (în clădirea Teatrului Național și a Operei Române, deoarece în fața respectivei clădiri, în Piața Operei, de atunci -Piața Victoriei - de astăzi, s-a oprit o parte a coloanei de demonstranți), formațiune politică înființată special pentru a-și asuma sarcina organizării revoltei timișorene și a transformării acesteia în revoluție, proclamând, în acest scop, în prealabil, în aceeași zi, orașul Timișoara ca primul oraș eliberat de dictatura comunist-ceaușistă și lansând un apel către întreaga țară pentru declanșarea grevei generale (ca formă de revoltă nonviolentă), în vederea eliminării de la putere a clanului dictatorial Ceaușescu și în vederea democratizării țării [3]. Cealaltă parte a coloanei de demonstranți s-a deplasat la sediul fostei „Județene PCR”, unde s-a constituit un Comitet Cetățenesc – „ad-hoc”, care a purtat discuții și chiar tratative (în măsura posibilului) cu o delegație guvernamentală, sosită din capitală, în aceeași zi, în frunte cu Prim-ministrul de atunci: Constantin Dăscălescu, care venise la Timișoara pentru a încerca să calmeze situația tensionată din oraș. Comitetul Cetățenesc respectiv a alcătuit și propus o listă de revendicări socio-politice, din care exemplificăm: solicitarea demisiei Guvernului de atunci și eliberarea demonstranților arestați. La rândul său, Frontul Democratic Român a conceput și adoptat, tot în aceeași zi, un program de măsuri reformatoare, dar și de măsuri anti-represive (demiterea

dictatorului Nicolae Ceaușescu din toate funcțiile de conducere deținute, eliberarea demonstranților arestați, precum și judecarea și condamnarea celor vinovați de reprimarea sângeroasă a demonstranților, la Timișoara), care a fost dat publicității din balconul principal al Teatrului Național și al Operei Române, din Timișoara, și aprobat (cu urale) de către mulțimea de demonstranți din Piața Operei (de atunci, Piața Victoriei, de astăzi). Acest program a fost difuzat, în ziua următoare, și sub formă scrisă, cu denumirea: Proclamația Frontului Democratic Român, iar în data de 22 decembrie 1989 a fost tipărit sub formă de manifest, în 4 limbi (română, germană, maghiară, sârbă). În altă ordine de idei, consider că ar fi naiv să ne închipuim faptul că, în cadrul revoltei și apoi în cadrul Revoluției Române din decembrie 1989, n-au existat și nu și-au manifestat corespunzător prezența (inclusiv în scop subversiv) intruși autohtoni sau străini, dar consider că de la semnalarea prezenței respective și până la a afirma că declanșarea revoluției s-ar datora acestora, e o cale lungă, care, pentru a fi credibilă, ar trebui pavată cu dovezi elocvente și nu doar cu zvonuri, presupuneri și chiar cu anumite fapte, care avuseseră loc, dar cărora li s-a exagerat și deformat intenționat semnificația (exemplu: fluxul de mașini provenite din spațiul exsovietic, care, pline cu mărfuri, tranzitau România spre piețele de profil specific: talcioc, din Iugoslavia și retur) [3]. Degeaba aprinzi un chibrit acolo unde nu există energie civică inflamabilă, sau acolo unde respectiva energie este de slabă calitate! Un alt argument, pe care îl consider deosebit de semnificativ în completarea motivării prezentate anterior, îl constituie faptul că, începând cu data de 20 decembrie 1989, la chemarea dramatică a Timișoarei, au răspuns, spre cinstea lor, mai multe orașe, dintre care menționez: Lugoj, Arad, Cluj-Napoca, București, Sibiu, Brașov, ș.a., care s-au ridicat și au „aprins flacăra revoluției” încă înainte de anunțarea oficială a căderii fostului regim comunist-ceaușist. Din câte m-am interesat însă, orașul Iași (ca, de altfel și majoritatea celorlalte orașe ale țării) s-a ridicat abia după anunțarea oficială a căderii respectivului regim, semn că încercarea de revoltă, din data de 14 decembrie 1989, de la Iași, a fost doar un eveniment precursor,

deosebit de important, datorat unui grup restrâns de oameni curajoși, care n-au fost însă urmași, în demersul lor, de restul populației orașului și, ca atare, consider că nu putem vorbi, referitor la ce s-a întâmplat la Iași, în data de 14 decembrie 1989, decât ca despre o încercare de revoltă, nereușită însă, și, în nici un caz, de: **începutul Revoluției Române din decembrie 1989**. Menționez, în plus, în același context, că în perioada 20-22 decembrie 1989, la Timișoara, la conducerea FDR, nu au parvenit știri în legătură cu ce se întâmplase la Iași, în data de 14 decembrie 1989 (știri care, dacă ar fi parvenit, ar fi fost difuzate public), semn că populația ieșeană nu s-a gândit să transmită corespunzător (telefonic sau prin oameni care se deplasau în afara orașului) ce se întâmplase la Iași, în timp ce, din Timișoara, se transmiteau frecvent și eficient, în acest mod, informații cu privire la ce se întâmpla în oraș, motiv pentru care o anumită perioadă au fost chiar întrerupte convorbirile telefonice interurbane, de ieșire din

oraș și ascultate convorbirile telefonice internaționale, spre și dinspre Timișoara.

În final, doresc să-mi închei expunerea cu două citate, pe care le consider, de asemenea, deosebit de elocvente pentru lămurirea deplină a problemei pe care mi-am propus s-o abordez (prin chiar titlul articolului), selectate din aceeași carte, în care a fost intervievat generalul Ștefan Gușe: **„Timișoara a început Revoluția ! Este meritul lor, al timișorenilor, pe care istoria trebuie să-l recunoască. Faptul că inițierea s-a aranjat de alții, nu întunecă cu nimic acest merit. Revoluția a început la Timișoara, și a început cu tineri de un curaj fantastic. I-am văzut personal și îi respect. De ce să nu se țină seama că, în 20 decembrie, în Timișoara, se înfăptuise revoluția !”,** precum și: **„Revenind la data de 20 decembrie, subliniez că aceasta e data care va trebui să intre în istorie. Revoluția învinsese într-un oraș. Și acest oraș a fost Timișoara. Primul oraș liber. Pentru mine asta a însemnat începutul...”** [10].

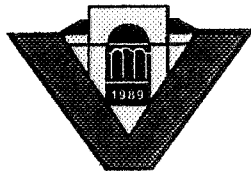
Lorin Ioan FORTUNA

Bibliografie

1. Lorin Ioan Fortuna - Evenimente precursore ale Revoluției Române din decembrie 1989 - Națiunea română, nr. 1, ianuarie 2004, lucrare inclusă și în [3].
2. Ion Calafeteanu - Revoluția Română: evoluții pragmatice - Istorie și civilizație, nr.3, decembrie 2009.
3. coord. Lorin Ioan Fortuna - Rolul Frontului Democratic Român în cadrul Revoluției Române din decembrie 1989, Editura Artpress, Timișoara, 2006.
4. Ionel Țârc - Revoluția a început în noiembrie - UMT-ul freamătă și contestă partidul, revista Orizont, Timișoara, nr. 3/19, ianuarie 1990, lucrare inclusă și în revista Caietele revoluției, București, nr. 3(5), 2006.
5. Miodrag Milin - Semnificația zilei de 20 decembrie 1989 pentru Revoluția Română, Caietele revoluției, București, nr. 1 (3), 2006.
6. Claudiu Iordache - Un document - Bălcescu n-a fost vandal - Revista Orizont, nr. 1/27, decembrie 1989, lucrare inclusă și în revista Caietele revoluției, București, nr. 3(5), 2006.
7. George Lână - Oprim tramvaiele! - și au fost oprite tramvaiele... - dialog cu poetul Ion Monoranu, ziarul Ti-mișoara, Timișoara, 17 decembrie 1991, lucrare inclusă și în revista Caietele revoluției, București, nr. 3(5), 2006.
8. Adelina Elena - Martor ocular: Față în față - ELBA și greva generală a Timișoarei proletare, revista Orizont, Timișoara, nr. 1/6, ianuarie 1990, lucrare inclusă și în revista Caietele revoluției, București, nr. 3(5), 2006.
9. Document (n.n. - referitor la greva de la Întreprinderea ELBA, din data de 19 decembrie 1989) - Caietele revoluției, București, nr. 3(5), 2006.
10. N-a fost triumful minciunii - Pavel Coruț în dialog cu generalul Ștefan Gușe, Editura Canova, tipografia Multiprint, Iași, 2004.

*

Asociația „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara



Consiliul director

organizează în data de 08.05.2010, la Timișoara,
în Sala mare de consiliu a Consiliului Județean Timiș
cu prilejul celei de-a XX-a aniversări de la înființarea
Asociației „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara,

SIMPOZION - DEZBATERE

cu următorul:

PROGRAM

Partea I-a: orele 10-12³⁰

1. Salutul Consiliului director al Asociației „Victoria” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, către participanții la Simpozion
2. Scurtă prezentare a Asociației „Victoria” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
3. Prezentarea proiectului Consiliului director al Asociației „Victoria” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, de înființare a Forumului Constituțional Cetățenesc din România
4. Dezbateri pe tema proiectului prezentat
5. Amendamente asupra proiectului prezentat
6. Constituirea Comitetului de inițiativă pentru înființarea Forumului Constituțional Cetățenesc din România

Partea a II-a: orele 16-19

1. Prezentarea proiectului Consiliului director al Asociației „Victoria” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, de instituire a unor zile oficiale de aniversare a Revoluției Române din decembrie 1989, la nivel local, respectiv districtual, respectiv național
2. Dezbateri asupra proiectului propus
3. Prezentarea proiectului Consiliului director al Asociației „Victoria” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, de constituire a Asociației Naționale a Veteranilor Revoluției
4. Dezbateri pe tema proiectului prezentat
5. Amendamente asupra proiectului prezentat
6. Constituirea Comitetului de inițiativă pentru înființarea Asociației Naționale a Veteranilor Revoluției.

Intrarea pe bază de invitație personală, eliberată de către organizatori

ANALIZE

Un inaugural ratat



Acad. Florin Constantiniu

Există în istoria fiecărui popor evenimente care deschid faze noi în evoluția sa istorică. Astfel de evenimente se numesc inaugural și ele pot marca începutul unei epoci faste sau nefaste în viața națiunii sau a statului. Spre exemplu, în istoria românilor, 24 ianuarie 1859 a fost un inaugural fast:

unirea Moldovei cu Țara Românească a pus bazele statului român modern și a asigurat moldovenilor o epocă de progres pe toate planurile, ca urmare a conjugării energiei exponenților generației pașoptiste - cea mai creativă generație a istoriei naționale - și a spiritului de disciplină germană a regelui Carol I. Inaugural fericit, dar inefficient valorificat a fost și 1 decembrie 1918, actul de naștere al României Mari. În schimb, un inaugural funest 1-a reprezentat 6 martie 1945, începutul comunizării României, ca urmare a impunerii hegemoniei sovietice în Europa de Est. Prăbușirea regimului comunist din România a avut semnificația unui nou inaugural. Orânduirea economico-socială și politică sucombată la acea dată fusese un implant al ocupantului sovietic, neadecvat necesităților organice ale țării. România avea nevoie, la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, de o revoluție, dar de o revoluție autentică, înlăptuită de forțele naționale și nu de una adusă de tancurile sovietice și realizată după instrucțiunile și sub supravegherea Kremlinului de năimiții Moscovei.

În 1948-1949, Stalin a impus modelul sovietic de socialism tuturor țărilor devenite satelite ale URSS. Socialismul sovietic nu avea

nimic de-a face cu socialismul dorit de lungul șir de gânditori și conducători, începând cu Marx și Engels și terminând cu Roșa Luxemburg. Lenin și Stalin au impus un pseudo-socialism, pervertit de realitățile Rusiei de la începutul secolului al XX-lea, țară înapoiată, strivită de autocrație, fără tradiții democratice. Socialismul sovietic, format în anii '20-'30, a fost un sistem economic și politic a cărui definire îi divide pe specialiști: o formă a capitalismului de stat? O reapariție a modului antic de producție asiatic, în condițiile unei societăți industrializate? Este o temă de discuție, dar, peste orice opinie, un fapt rămâne de netăgăduit: orânduirea existentă în URSS și în țările blocului sovietic a fost un fals socialism, condamnat - mai devreme sau mai târziu - la pieire de gravele sale curențe și contradicții structurale. De la sfârșitul lui 1989 la sfârșitul lui 1991, s-a desfășurat dispariția pseudo-socialismului de tip sovietic în Europa de Est și, în final, în patria sa de obârșie: Uniunea Sovietică, destrămată în decembrie 1991.

România ar fi putut beneficia la 22 decembrie 1989 de un inaugural la fel de fast ca și cel din 24 ianuarie 1859. Pentru a folosi o formulă evanghelică, vom spune: „Cer mare, pământ nou“, un inaugural al țării și al oamenilor. Dar, n-a fost să fie. Încă înainte de instaurarea regimului comunist, România era o țară bolnavă, cu adânci fracturi economice, sociale și culturale între elite masa populației, precumpănitor rurală, cu o societate fără tradiții democratice, lipsită de spirit civic și cu un sentiment patriotic în diminuare (de aici, rușinoasa demisie a națiunii în 1940 și rapida cedarea în fața oboselii de război, 1942-1944). Falsul socialism a agravat considerabil toate laturile negative ale societății românești, în decembrie 1989, românii nu erau pregătiți pentru noul inaugural. Cu energiile sleite și fără cultură politică, ei nu știau în ce lume intra.

Credeau că în capitalism vor trăi cu toții precum familia Ewing din serialul „Dallas”. Capitalismul este nemilos cu proștii și naivii. Neocapitalismul globalist, mai mult decât capitalismul clasic, are nevoie de piețe. Oamenii trebuie transformați în simpli cumpărători. Cu un popor care nu strălucește prin hărnicie („munca este dușmanul lor”, spunea un călător străin, prin Moldova, în 1713), lipsit de orice pâlpare a vreunui ideal, cu o clasă politică avidă de bogății și putere, România a fost o pradă ușoară pentru neocapitaliștii străini, aflați în complicitate cu afaceriștii și oamenii politici din interior. A fost lichidată industria, s-a distrus agricultura, s-a pervertit învățământul, statul a intrat în disoluție, s-a furat în 20 de ani cât nu s-a furat în toată istoria românească, sărăcia și

boli de tot felul au lovit România, familii s-au destrămat ca urmare a plecării părinților la muncă în străinătate, jafurile s-au înmulțit primejdios, a crescut îngrijorător consumul de droguri. Clasa politică este total nepăsătoare la dezastrul țării, iar poporul român confuz, descurajat, vlăguit nu dă nici un semn că ar vrea să-și reîntre în drepturile de stăpân al țării. Starea în care a ajuns România face ca 22 decembrie 1989 să apară drept un inaugural ratat. Nu prea este nimic de sărbătorit, acum, la 20 de ani, de la căderea comunismului.

Florin CONSTANTINIU

(după *Istorie și Civilizație*, anul I, nr.2, pag.3)

*



EDITORIAL

Politicienii. Și ei sunt ai noștri



**Adrian
Halpert**

DIRECTOR EDITORIAL

ai de reprezentativă este clasa politică pentru societatea românească? O întrebare la care ne place să răspundem categoric: deloc! Și ne mai place teribil să ne admirăm în oglinzi care deformează: ne vedem, ca popor, mai frumoși, mai deștepți și mai corecți decât suntem în realitate.

indivizi, adică Președintele, Premierul, miniștrii și parlamentarii. Nu. Primari, consilieri locali, consilieri județeni, aleși ai noștri, din burluc Bucureștilor și până în ultimul cătun al țării. Cu toții formează ceea ce numim generic „clasa politică” și sunt aproape 100.000 la nivel național. Toți aceștia au familii, care, în cel mai bun caz, doar îi sprijină, iar în cel mai rău participă la actul administrativ numiți fiind în diferite funcții. Adăugați-i pe cei aduși la masa administrației de către cei aleși: prieteni, cunoscuți, oameni cărora le datorează anumite lucruri sau pe care se bazează. Și mai adăugați o liotă de oameni de afaceri mai mari sau mai mici care finanțează, sprijin

TABLETA ZILEI

Revoluționari fără revoluție

** Când s-a declarat „emanat al Revoluției”, Ion Iliescu a subînțeles faptul că el a pus umărul la răsturnarea pe cale revoluționară a lui Ceaușescu. Un fals mai mare decât Casa Scânteii

Ion Iliescu a complotat la îndepărtarea lui Ceaușescu nu printr-o revoluție, ci printr-o lovitură de stat. Înainte de 22 decembrie 1989, el nu se întâlnea prin parcuri, pe ascuns, cu cei care aveau să iasă în stradă, ci cu Militaru și cu Măgureanu. Cu un spion sovietic și cu un agent al Securității. Or, aceștia numai revoluționari nu erau

Revoluția lui Ion Iliescu a început pe 22 decembrie 1989, după ora 12.09, când Ceaușescu a fugit cu elicopterul de pe acoperișul

Comitetului Central. Iliescu a mai zăbovit chiar și atunci în biroul său de la Editura Tehnică, asigurându-se că nu face o mișcare pripită. Când el s-a hotărât, în sfârșit, să se deplaseze la Televiziune, deja se aflau în stradă sute de mii de români. Iar Timișoara își încheiase revoluția sa - revoluția adevărată -, devenind un oraș liber.

Ion Iliescu a fost impus în fruntea României post-ceaușiste de cercuri politico-militare, nicidecum de mulțime. Numele său n-a fost scandat nici pe străzile Timișoarei, nici pe cele ale Capitalei. În schimb, a fost huiduit copios în Piața Palatului, în seara de 22 decembrie, când s-a adresat mulțimii cu „Stimați tovarăși”, primind o replică istorică: „Fără comuniști!”

Revoluție a existat, dar n-au făcut-o cei care, ulterior, au revendicat-o din punct de vedere politic. Există mii de timișoreni care merită titlul de revoluționar, nu însă și bucureșteanul Ion Iliescu.

Așa se explică nevoia lui de a-și crea propria revoluție. Iar revoluția lui a început pe 22 decembrie 1989, după ora 13.00, pe traseul Casa Scânteii - Televiziune - Ministerul Apărării - CC al PCR.

Orice revoluție are nevoie însă și de un inamic. La acea oră, Ceaușescu nu mai putea fi un inamic, pentru că era un biet bătrân fugar, imobilizat pe seară în patul de fier al unei unități militare.

Cum alt inamic nu exista, iar agenții sovietici trebuiau trecuți sub tăcere (doar Ceaușescu îndrăznise să-i pomenească, și nu i-a fost

prea bine!), tripleta Iliescu-Brucan-Militaru a recurs la diversiunea teroristă.

Atunci au fost condamnați la moarte aproape o mie de români. Liniștea din după-amiaza de 22 decembrie s-a transformat brusc într-o baie de sânge. Una în care „emanații” au înotat volnicește spre statutul pe care și-l doreau atât de mult: cel de revoluționari salvatori. De cine ne-au salvat ei? Desigur, de „teroriști”... ☹

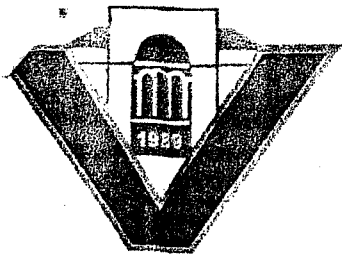
Grigore Cartianu

**Grigore
Cartianu**

REDACTOR-ȘEF
ADEVĂRUL



CE ZICE LUMEA



**Asociația "VICTORIA
a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara**

Timișoara, Bv. Iuliu Maniu nr. 11
Tel./Fax: 0256-446595; Tel.: 0726 510905

Nr. 07/12.02.2010

Județean Timiș
2000
16 02 anul 2010

Către

- Consiliul Local Timișoara
- Domnul Primar al municipiului Timișoara

- Direcția Comunicare a Primăriei municipiului
Timișoara

Spre știință:

- Consiliului Județean Timiș
- Domnului Președinte al Consiliului Județean Timiș
- Mass-media

În data de 20.12.2009, cu prilejul aniversării festive a împlinirii a 20 de ani de la declanșarea, la Timișoara, a Revoluției Române din decembrie 1989, precum și a proclamării orașului Timișoara ca primul oraș din țară, eliberat de dictatura comunist-ceaușistă, asociația noastră a făcut propunerea ca ziua de 20 decembrie să fie declarată ca: Ziua Timișoarei, înlocuind astfel ziua de 3 august, care a fost aniversată, o perioadă temporară de 9 ani, ca: Zi oficială a Timișoarei, marcând data de 3 august 1919, când trupele române au intrat în Timișoara, ca urmare a transferării administrației unei părți a provinciei Banat (denumită ulterior: Banatul românesc), către statul român, ca urmare a tratatelor de pace, prin care s-a încheiat primul Război Mondial. Participanții la manifestarea menționată au primit cu interes propunerea, iar domnul Primar al Timișoarei, prezent la manifestare, s-a pronunțat că, dacă se va face oficial o asemenea propunere, o va supune, spre dezbateră și aprobare, Consiliului Local Timișoara, organul oficial de conducere, la nivel local, abilitat legal să adopte o asemenea hotărâre.

În fond, ne motivăm propunerea prin faptul că, în aprecierea noastră, ziua de 20 decembrie o considerăm ca o zi de importanță atât locală, cât și districtuală, cât și națională, cât și europeană, deoarece a marcat determinant unul dintre evenimentele revoluționare cele mai importante, din cadrul

anului revoluționar european 1989, în timp ce ziua de 3 august, apreciem, cu tot respectul necesar, că este doar o zi de importanță locală și districtuală.

Ne motivăm acest demers și prin faptul că am demarat inclusiv o campanie corespunzătoare, la nivel național, de susținere a declarării zilei de 20 decembrie ca: zi de importanță națională, alături eventual și de alte zile, care vor fi apreciate în mod similar (exemplu: ziua de 24 ianuarie, propusă recent, în același scop, de către Primarul municipiului Iași), precum și prin indiferența cu care, la nivel central, este privit și apreciat, în prezent, nu doar rolul determinant al orașului Timișoara în revoluție, ci însăși Revoluția Română din decembrie 1989 (aprecieri exemplificate, cu regret, inclusiv prin absența, în toți cei 5 ani, de când este președinte al țării, la manifestările aniversare anuale, la Timișoara, a actualului Președinte al României, care a fost însă prezent la alte aniversări de importanță națională, precum ziua de 24 ianuarie, la Iași, ziua de 15 noiembrie, la Brașov ș.a.).

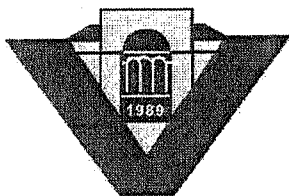
În contextul menționat anterior, solicităm Consiliului Local Timișoara să aprobe propunerea noastră, astfel ca, începând chiar cu anul în curs, ziua de 20 decembrie să fie aniversată ca zi oficială a Timișoarei, iar ziua de 3 august să fie aniversată ca zi de importanță locală respectiv districtuală, eventual împreună și cu alte zile, care au fost și vor mai fi apreciate în acest mod.

Solicităm totodată un sprijin corespunzător și din partea instituțiilor cărora le vom adresa, spre știință, prezentul memoriu, în vederea îndeplinirii solicitării noastre ca ziua de 20 decembrie, când, la Timișoara, s-a declanșat Revoluția Română din decembrie 1989, precum și ziua de 24 ianuarie, când, la 1859, s-a produs Unirea Principatelor Române, să fie declarate ca zile de importanță națională, și să fie aniversate, în mod oficial, în acest sens, iar ziua de 20 decembrie să fie declarată și ca zi oficială a Timișoarei, și respectiv să fie aniversată oficial, în acest sens.

Cu considerație și mulțumiri,

Președinte
Lorin Ioan Fortuna





Asociația „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
b-dul Iuliu Maniu, nr 11/1, Timișoara, județ Timiș
tel/fax: 0256/446595; tel: 0761/664162
Nr. 9 / 24.03.2010

3844
29.03.2010

Către

Spre știință: **Consiliul Local Timișoara**
— *Arhivului Președintelui al Consiliului Județ. Timiș*
— Domnului Primar al municipiului Timișoara
— Domnului Secretar al Consiliului Local Timișoara
— Serviciului Comunicare al Primăriei municipiului Timișoara
— Mass-media

În legătură cu demersurile efectuate pentru legiferarea zilei de 20 decembrie, ca zi de importanță națională, pentru care am solicitat și vom mai solicita sprijinul Consiliului Local Timișoara, precum și a altor instituții și personalități, vă comunicăm că stadiul în care se află problema pe care am inițiat-o, este, în prezent, următorul:

1. Au fost înaintate solicitări oficiale de sprijin pentru rezolvarea problemei menționate tuturor instituțiilor centrale fundamentale ale țării, precum și ale județului Timiș și respectiv ale municipiului Timișoara.

2. Au fost contactate în vederea acordării unui eventual sprijin pentru rezolvarea problemei menționate, mai multe personalități oficiale, de la nivel central, județean și local.

3. A fost anunțată mass-media locală în vederea mediatizării problemei în cauză, pentru informarea populației.

Ca urmare a realizării acțiunilor menționate anterior a rezultat că rezolvarea problemei în cauză este privită cu bunăvoință de către instituțiile și personalitățile cărora ne-am adresat oficial, neexistând (cel puțin deocamdată) reacții contrare, de respingere, sau contestare, a solicitării noastre.

Până în prezent s-au primit răspunsuri oficiale binevoitoare de la Parlamentul României (Senat, respectiv Camera Deputaților), Guvernul României, Consiliul Județean Timiș, Primăria municipiului Timișoara.

Mai multe cotidiane locale au consemnat public solicitarea noastră, neexistând (cel puțin până în prezent) reacții defavorabile față de solicitarea respectivă.

Din răspunsurile oficiale primite, precum și din contactele cu mai multe personalități, pe care le-am avut, în vederea solicitării unui sprijin adecvat rezolvării propunerii menționate, au rezultat următoarele observații, recomandări și concluzii:

1. Pentru legiferarea propunerii menționate, în sensul de: Zi de importanță națională (și nu de: Zi națională, caz în care ar fi necesară modificarea Constituției), este nevoie de o inițiativă legislativă, din partea unei instituții, sau a unor personalități abilitate în acest sens (exemplu: parlamentari), care să fie depusă oficial la Parlamentul României.

2. În legătură cu cele precizate anterior, menționăm că pentru legiferarea zilei de 24 ianuarie, ca: Zi de importanță națională, a fost depusă deja o inițiativă legislativă, din partea unui parlamentar din Camera Deputaților, conform răspunsului oficial pe care l-am primit din partea Senatului Parlamentului României.

3. Mai precizăm că, din câte am aflat, un sprijin deosebit în rezolvarea problemei menționate l-ar constitui faptul că ziua de 20 decembrie a fost, în prealabil, oficializată, la nivel local, ca: Zi de importanță locală (exemplu: Zi a orașului Timișoara, sau/și: Zi de importanță județeană pentru județul Timiș).

4. Tot referitor la cele precizate anterior, mai menționăm că ziua de: 24 ianuarie este aniversată oficial, în municipiul Iași, având, din câte cunoaștem, statut de: Zi a orașului Iași.

5. Referitor la actuala: Zi a orașului Timișoara (3 august), am putut constata dorința de a fi menținută oficial, ca atare, rezolvarea solicitării noastre dorindu-se a se efectua (conform discuțiilor purtate, pe această temă, inclusiv în cadrul Comisiilor de specialitate ale Consiliului Local Timișoara) prin legiferarea ca: Zi de importanță locală, și a zilei de: 20 decembrie (respectiv tot ca: Zi a Timișoarei), alături de ziua de: 3 august, deja legiferată, municipiul Timișoara beneficiind astfel de 2 zile cu statut oficial de: Zile ale Timișoarei.

În contextul celor menționate anterior, revenim, prin prezenta adresare, pentru a ne reformula solicitarea anterioară, în sensul de a solicita oficializarea ca: Zi a Timișoarei, și ziua de: 20 decembrie, alături de cea existentă (3 august), urmând ca municipiul Timișoara să beneficieze astfel, oficial, de 2 Zile ale orașului (Zile ale Timișoarei).

Precizăm și că, din consultațiile avute cu specialiști, a rezultat și faptul că, din punct de vedere legislativ, rezolvarea, în acest sens, a problemei menționate este posibilă și este de resortul Consiliului Local Timișoara, care dispune de competența legislativă de a o rezolva, în acest mod, dacă dorește.

Motivăm solicitarea noastră prin faptul că, din câte cunoaștem, în cadrul mai multor orașe mari din țară (exemple: Arad, Lugoj) se manifestă, de asemenea, dorința de a declara nu doar o singură zi, ca: Zi de importanță locală (respectiv ca: Zi a orașului), astfel încât rezolvarea problemei menționate, în sensul precizat anterior, ar putea constitui și un precedent legislativ, respectiv o cale de urmat și pentru alte orașe, în care s-au pus, sau se vor pune, în viitor, probleme similare.

Mai exemplificăm cele menționate anterior și prin faptul că, din câte am aflat, și în alte țări s-au practicat asemenea rezolvări legislative, pentru solicitări similare, în unele țări existând chiar și mai multe: Zile naționale (exemplu: Ungaria – care, din câte cunoaștem, a legiferat 3 zile cu statut de: Zile naționale).

În final dorim să ne motivăm și în alt context modificarea solicitării noastre inițiale, prin aceea că dorim ca, prin noua propunere pe care o facem, să contribuim la crearea posibilității ca populația orașului Timișoara să poată cinsti, în mod corespunzător, și la nivel oficial (ca: Zile ale orașului), atât ziua în care România a contribuit, în mod determinant, la eliberarea orașului Timișoara (3 august 1919), cât și ziua în care Timișoara a contribuit, în mod determinant, la eliberarea României (20 decembrie 1989).

Cu stimă și considerație,



Președinte
Lorin Ioan Fortuna

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
MUNICIPIUL TIMIȘOARA
DIRECȚIA DE COMUNICARE
Biroul Relații Publice, Învățământ, Cultură, Sport
SC2010 - 9167/ 22.04.2010

APROBAT
PRIMAR,

GHEORGHE CIUHANDU



Bd. C.D. Loga nr. 1, Timișoara, tel/fax: +40 256 -204886, e-mail: relatii publice@primariatm.ro internet: www.primariatm.ro

REFERAT

privind declararea zilei de 20 decembrie ca Zi a Timișoarei,
zi de importanță locală

La inițiativa membrilor Comisiei V pentru Cultură, Știință, Învățământ, Sănătate, Protecție Socială, Turism, Ecologie, Sport și Culte a Consiliului Local al Municipiului Timișoara, susținută prin adresa nr. SC2010-9167/ 22.04.2010, se solicită aparatului de specialitate al primarului efectuarea demersurilor necesare pentru întocmirea proiectului de hotărâre privind declararea zilei de 20 decembrie ca zi de importanță locală, ca fiind Zi a Timișoarei.

O comunitate are nevoie de istorie, de modele, de alternative. Apropierea cetățeanului de valorile istoriei orașului nostru reprezintă un deziderat al municipalității timișorene.

Ideea legiferării zilei de 20 decembrie ca Ziua Revoluției, zi de importanță națională nu este una nouă, ea fiind de câțiva ani în atenția Asociației Victoria a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara care a întreprins demersurile necesare realizării acestui obiectiv atât prin adrese înaintate Parlamentului României (Senat, respectiv Camera Deputaților), Guvernul României, Consiliul Județean Timiș, Consiliul Local al Municipiului Timișoara cât și prin munca de documentare constând în studiul legislației în acest domeniu.

În urma discuțiilor purtate, pe această temă, inclusiv în cadrul comisiilor de specialitate ale Consiliului Local Timișoara, membrii comisiei V pentru Cultură, Știință, Învățământ, Sănătate, Protecție Socială, Turism, Ecologie, Sport și Culte susțin demersurile efectuate de Asociația Victoria a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara pentru legiferarea zilei de 20 decembrie ca Ziua Revoluției, zi de importanță națională și propun oficializarea, la nivel local, a zilei de 20 decembrie ca Zi a Timișoarei, zi de importanță locală.

Director Direcția Comunicare
Violeta Mihalache

Șef Birou
Alina Pintilie

Avizat juridic,

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
MUNICIPIUL TIMIȘOARA
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂREA NR. 179

din data: 25.05.2010

privind declararea zilei de 20 decembrie ca Zi a Timișoarei, zi de importanță locală

Consiliul Local al Municipiului Timișoara

Având în vedere Referatul nr. SC2010-9167/ 22.04.2010 al Primarului Municipiului Timișoara, domnul dr. ing. Gheorghe Ciuhandu;

Având în vedere Adresa SC2010-9167/21.04.2010 a Comisiei pentru cultură, știință, învățământ, sănătate, protecție socială, turism, ecologie, sport și culte a Consiliului Local al Municipiului Timișoara;

Având în vedere Adresa SC2010-7078/ 26.03.2010 a Asociației Victoria a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara privind demersurile realizate pentru legiferarea zilei de 20 decembrie ca zi de importanță națională;

Având în vedere avizele Comisiei pentru studii, prognoze, economie, buget, finanțe, impozite și taxe, Comisiei pentru dezvoltare urbanistică, amenajarea teritoriului și patrimoniul cultural; Comisiei pentru administrarea domeniului public și privat, servicii publice și comerț; regiilor autonome și societăți comerciale, Comisiei pentru administrație locală, juridică, ordine și siguranță publică, drepturile omului și probleme ale minorităților și al Comisiei cultură, știință, învățământ, sănătate, protecție socială, turism, ecologie, sport și culte din cadrul Consiliului Local al Municipiului Timișoara;

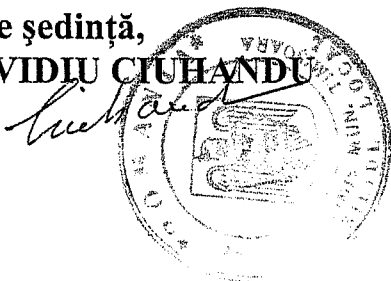
În conformitate cu prevederile art. 36 alin.9 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată și modificată;

În conformitate cu prevederile art. 45 din Legea nr. 215 / 2001 privind administrația publică locală, republicată și modificată;

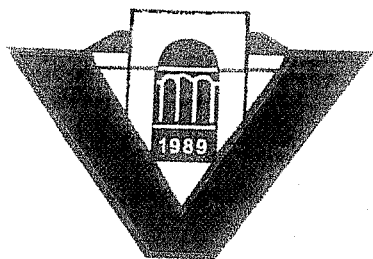
HOTĂRĂȘTE:

ARTICOL UNIC: Se declară ziua de 20 decembrie, zi de importanță locală, ca fiind " Zi a Timișoarei".

Președinte de ședință,
Consilier **OVIDIU CIUHANDU**



Contrasemnează,
SECRETAR
IOAN COJOCARI



Asociația "VICTORIA"
a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
Timișoara, b-dul Iuliu Maniu nr. 11/1
tel./fax: 0256-446595; tel.: 0761/664162
Nr. 13/...06.08.2010

Către

Consiliul Județean Timiș
Domnului Președinte

Spre știință: *Domnului Secretar*

Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, dorește să vă supună atenției propunerea de a desemna, printr-o hotărâre a Consiliului Județean Timiș, ca ziua de : 20 decembrie să fie declarată : Zi de importanță județeană, în cadrul județului Timiș și: Zi a județului Timiș, ca: Zi a Revoluției, în care să se aniverseze oficial, anual, Revoluția Română din decembrie 1989, declanșată la Timișoara, în data de: 20 decembrie 1989.

Facem această propunere după experiența amară a celei de-a 20-a aniversări, la Timișoara, precum și în țară, a Revoluției Române din decembrie 1989, când, la Timișoara, nici una dintre personalitățile care dețin funcții de conducere principale în stat nu a considerat necesar să participe la manifestările aniversare care s-au organizat. Se poate constata, pe de altă parte, că nu cu aceeași indiferență sunt tratate alte zile aniversare importante (exemple: 24 ianuarie, la Iași, 15 decembrie, la Brașov, 1 decembrie, la Alba Iulia ș.a.). Menționăm faptul că demersul nostru are în vedere, în final, solicitarea efectuată către Parlamentul României, ca ziua de: 20 decembrie să fie declarată ca: Zi de importanță națională: Zi a Revoluției, în care să fie aniversată, anual, în mod oficial: Revoluția Română din decembrie 1989.

Dorim să procedăm astfel pentru a cinsti, în mod corespunzător, importanța acestei zile, având în vedere faptul că Revoluția Română din decembrie 1989 este singurul eveniment, de importanță națională, menționat ca atare în Constituția actuală a României (Articolul 1, aliniatul 3). Mai menționăm că asociația noastră a trimis deja solicitări și atenționări, în acest sens, către conducătorii principalelor instituții de stat, din România, precum și conducătorilor unor instituții și organizații cu preocupări inclusiv în acest domeniu, pentru a evidenția necesitatea desemnării și legalizării, la nivel național, a Zilei Revoluției, într-una dintre zilele importante din cadrul Revoluției Române din decembrie 1989, în care să se aniverseze, anual, la nivel oficial, Revoluția Română din decembrie 1989, ca pe cel mai important eveniment din istoria recentă a României. Demersul nostru, menționat anterior, a fost efectuat după ce primarul orașului Iași a solicitat public, în data de 24 ianuarie 2010, la Iași, sprijin din partea Președintelui României, pentru ca ziua de 24 ianuarie să fie aniversată oficial, la nivel național, obținând, după un timp, câștig de cauză, deoarece propunerea sa, sprijinită și de către Președintele României, a fost legiferată de către Parlamentul României, unde s-a depus un proiect de lege în acest sens. Mai menționăm că, urmare inclusiv a demersurilor noastre, Secretariatul de stat pentru problemele revoluționarilor a anunțat oficial că intenționează să solicite desemnarea zilei de 21 decembrie, ca: Zi a Revoluției, în care să se aniverseze, anual, în mod oficial, Revoluția Română din decembrie 1989, dar care ulterior și-a modificat opțiunea, pentru ziua de 22 decembrie, ca urmare a unei dezbateri, în acest sens, care a avut loc cu prilejul întrunirii Colegiului revoluționarilor - organ consultativ de pe lângă Secretariatul de stat pentru problemele revoluționarilor.

Referitor la ultima propunere menționată (data de 22 decembrie), asociația noastră consideră că această dată este umbrită, ca importanță, de organizarea complotului subversiv și criminal, intitulat generic: "atacul teroriștilor", declanșat și "regizat" corespunzător de către o grupare subversivă și clientelară din cadrul conducerii de atunci a Armatei (după cum a rezultat ulterior, inclusiv conform declarațiilor generalului Mircea Chelaru, făcute în cadrul unei dezbateri publice despre Revoluția Română din decembrie 1989, organizată de către Institutul Revoluției Române din decembrie 1989), episod subversiv și criminal, neinvestigat oficial juridic, în mod corespunzător, nici până în prezent. Referitor la ziua de 22 decembrie, mai adăugăm și faptul că, la sfârșitul aceleiași zile, în capitală, s-a constituit așa-numitul: Consiliu al Frontului Salvării Naționale,

care, favorizat corespunzător de către gruparea subversivă și clientelară care a organizat și episodul "atacul teroriștilor", a confiscat practic puterea în stat și, odată cu aceasta, revoluția, în mod nelegitim, din punct de vedere revoluționar, deturnând-o de la obiectivele sale fundamentale - precizate în cadrul Proclamației Frontului Democratic Român - singura organizație politică, constituită în ilegalitate (când fostul regim comunist-ceaușist era la putere), în data de 20 decembrie 1989, care și-a asumat responsabilitatea de a organiza revolta timișoreană anti-ceaușistă, declanșată în data de 16 decembrie 1989 și de a o transforma în revoluție, pe care a condus-o până la căderea fostului regim comunist-ceaușist, asumându-și riscurile aferente, în detrimentul principal al căreia s-a confiscat (furat!) revoluția. Strategia concepută de către asociația noastră, pentru a obține câștig de cauză în solicitarea ca ziua de 20 decembrie să fie declarată: Zi de importanță națională și: Zi a Revoluției, în România, are în vedere parcurgerea următoarelor etape: 1. - declararea zilei respective ca Zi de importanță locală, Zi a orașului Timișoara și: Zi a Revoluției, la Timișoara; 2. - declararea zilei respective ca Zi de importanță județeană, Zi a județului Timiș și: Zi a Revoluției, în județul Timiș; 3. - declararea zilei respective ca Zi de importanță națională, Zi a României, și: Zi a Revoluției, în România. În cadrul strategiei menționate anterior a fost parcursă prima etapă, în sensul că, la solicitarea asociației noastre, Consiliul Local Timișoara (C.L.T.), apreciind motivația prezentată, precum și soluția propusă, a adoptat, prin hotărâre a C.L.T., declararea zilei de 20 decembrie ca: Zi de importanță locală și: Zi a orașului Timișoara, în care se va aniversa anual, la nivel oficial: Revoluția Română din decembrie 1989, declanșată la Timișoara, în această dată, inclusiv prin proclamarea, atunci, a orașului Timișoara ca primul oraș eliberat de dictatura comunist-ceaușistă. Asociația noastră își propune ca, în vederea susținerii solicitării ca ziua de 20 decembrie să fie declarată și Zi de importanță națională, Zi a României (dar atenție, nu: Zi Națională a României, care rămân 1 decembrie, așa cum este legiferată în Constituție), respectiv: Zi a Revoluției, în care să se aniverseze anual, la nivel oficial, Revoluția Română din decembrie 1989, să organizeze inclusiv un ciclu de conferințe, cu tema generică: De la revoluție, la democrație, prin Constituție, în orașele importante ale țării, care și-au adus totodată și o contribuție remarcabilă la înfăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989.

Menționăm că solicitarea noastră a fost, până în prezent, corespunzător mediatizată, în măsura posibilităților de care am dispus, mai ales în cadrul mass-mediei locale. Cu această ocazie, precizăm că ne-am confruntat și cu opinia precum că, referitor la solicitarea ca ziua de 20 decembrie să fie declarată zi de importanță județeană: Zi a județului și: Zi a Revoluției, n-ar exista o tradiție, în acest sens, la noi în țară. Considerăm că o asemenea opinie, chiar dacă este probată de realitate, nu constituie un impediment în a începe o asemenea tradiție, în România, cu județul Timiș, deoarece, din punct de vedere legislativ, nimic nu împiedică Consiliul Județean Timiș să adopte o Hotărâre corespunzătoare, în acest sens, prin care să se legifereze ziua de 20 decembrie ca Zi de importanță județeană, Zi a județului Timiș și: Zi a Revoluției, în care să se aniverseze, anual, în mod oficial, Revoluția Română din 1989, având în vedere că este vorba tocmai de județul în care s-a declanșat respectiva revoluție și în care mai multe localități s-au ridicat atunci în sprijinul Timișoarei (inclusiv prin trimiterea de reprezentanți, care au venit, la Timișoara, pentru a transmite mesaje de adeziune și solidaritate cu demonștrării timișoreni), pe de o parte, iar, pe de alta, că este vorba de unul dintre cele mai importante și mai semnificative evenimente revoluționare, din cadrul anului revoluționar european 1989, în care respectivă revoluție s-a bucurat de o atenție, cât și de o apreciere continentală deosebită.

În contextul celor menționate anterior, vă solicităm, domnule Președinte, a efectua demersurile necesare pentru ca să fie prezentat Consiliului Județean Timiș un proiect de Hotărâre, în sensul menționat de către asociația noastră, prin prezenta solicitare. Anexăm, în vederea evidențierii mediatizării pe care am realizat-o în legătură cu solicitarea menționată, copii după documentele și reacțiile de presă considerate semnificative în privința aprecierii solicitării noastre.

Cu stimă și considerație,

Președinte
Lorin Ioan Fortuna



Nr.493/28.10.2010

***Domnului CONSTANTIN OSTAFICIUC,
Președinte al Consiliului Județean Timiș***

Am aflat cu mult interes despre intenția Consiliului Județean Timiș de a stabili o zi semnificativă pentru celebrarea Revoluției din Decembrie 1989, în Timișoara și în celelalte localități ale județului.

Evenimentele petrecute în Timișoara și în întregul spațiu bănățean, în decembrie 1989, sunt atât pentru locuitorii din orașele și comunele județului Timiș contemporani cu acestea, cât și pentru urmașii lor, motive reale de mândrie.

Mai mult chiar, timișenii au datoria morală de a evoca, an de an, Revoluția din 1989, nu numai pentru semnificația istorică a schimbărilor profunde pe care le-a produs în natura sistemului social-politic și economic din țară, ci mai ales pentru că Timișoara – și alături de ea Lugojul și alte localități din județ – s-a ridicat prima împotriva regimului comunist de dictatură, a luptat singură cu forțele de represiune, mulți dintre locuitorii ei sau din alte localități apropiate au fost uciși, răniți, arestați sau molestați. Dintre cei uciși, trupurile a 43 de eroi martiri au fost arse la Crematoriul din București.

Chiar și numai pentru aceste considerații de ordin general, decizia dumneavoastră este foarte îndreptățită și justificată.

Alegerea celei mai potrivite zile pentru evocarea acestor evenimente, poate fi un exercițiu dificil, pentru că, practic, timișorenii s-au confruntat cu autoritățile regimului comunist în foarte multe momente ale sfârșitului de an 1989, chiar din lunile precedente; momentele de revoltă (chiar dacă au fost lichidate de regim) de pe platformele industriale, din comunități profesionale și artistice, din școli și instituții și, mai mult decât ele, confruntările din stradă dintre manifestanți și forțele de ordine începute în 16 decembrie 1989 și terminate în 20 decembrie – cu momentul lor cel mai tragic, ziua de 17 decembrie, când i-am pierdut pe cei mai mulți dintre noi –, precum și jertfele pe care timișorenii le-au dat după 22 decembrie vor fi evocate întotdeauna cu toată considerația de către comunitatea județului și de către întreaga țară.

În opinia noastră, în egală măsură trebuie prețuiți și evocați în ziua pe care o veți alege și eroii martiri care s-au jertfit după 22 decembrie 1989, pentru că ei s-au arătat gata de sacrificiul suprem pentru a apăra Revoluția victorioasă.

Deși izolați de către forțele regimului de dictatură, în zilele de foc ale lui decembrie 1989, timișorenii au simțit solidaritatea locuitorilor din orașele și comunele județului, mulți dintre aceștia au fost uciși –, răniți, arestați, supravegheați.

În fiecare localitate oamenii s-au ridicat împotriva autorităților încă înainte de 22 decembrie; din acest motiv, dictatorul – care nu a recunoscut public realitatea din județ –, a decretat *starea de necesitate* în întregul județ Timiș pe 21 decembrie. Era, evident, o recunoaștere implicită că Puterea de la București nu mai deținea controlul asupra orașelor și comunelor din județ.

I. Având în vedere cele câteva realități la care ne-am referit, suntem de părere că cea mai potrivită zi la care timișenii se pot raporta în legătură cu evenimentele din Decembrie 1989, este

20 decembrie

Este unanim acceptat că în această zi:

- forțele de agresiune au fost învinse, focul executat de ele a încetat și s-au retras în cazărmi, au lăsat străzile și piețele publice în mâna revoluționarilor;
- angajații marilor întreprinderi au încetat lucrul, au ieșit în stradă în mod organizat, s-au adunat în număr impresionant în două locații și i-au silit pe reprezentanții autorităților centrale să le asculte programul politic;
- sub presiunea manifestanților au fost eliberați cei mai mulți dintre concitadini arestați pentru că au îndrăznit să se ridice împotriva Regimului;
- s-a creat prima formațiune politică separată și opusă partidului comunist – FRONTUL DEMOCRATIC ROMÂN –, practic monopolul partidului unic a fost înlăturat; în nici un alt oraș din țară nu s-a mai constituit o astfel de formațiune politică, transparent și cu program anticomunist clar;
- s-au întocmit primele programe ale Revoluției, despre care șeful Guvernului de la București a fost obligat să ia la cunoștință;
- opinia publică din toate țările democratice a luat cunoștință de realitatea acestei zile, a încurajat și s-a solidarizat cu cei expuși riscului de a fi judecați și condamnați sau lichidați de către un regim aflat încă la Putere;
- a fost ziua în care *Timișoara* a fost proclamată *primul oraș liber de dictatura comunistă*, un semnal clar pentru toți locuitorii județului de a înlătura prin forță toate autoritățile comuniste din fruntea localităților lor.

Acestea sunt argumentele (pot fi multe altele), care pot fi evaluate și care credem că pot fundamenta decizia dumneavoastră.

II. Din practica ultimilor ani, rezultă că evocarea unui eveniment cu semnificație pentru cetățenii unei localități, se stabilește de fiecare Consiliu local în parte; de aceea apreciem că ar fi potrivit ca în fiecare localitate a județului să se stabilească, în plus, o zi pentru evocarea Revoluției, exact ziua în care, în localitatea respectivă Puterea a fost preluată de revoluționari.

DIRECTOR GENERAL,
Claudiu Iordache



DIRECTOR GENERAL ADJ.,
Prof. univ. Ion Calafeteanu

ANUNȚ

Consiliul Județean Timiș anunță, în conformitate cu prevederile Legii nr.52/2003, elaborarea proiectului privind ***Declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie "Ziua Revoluției din 1989"***.

Rugăm persoanele fizice și juridice interesate să transmită în scris propuneri, sugestii și opinii.

Propunerile, sugestiile și opiniile se vor depune la registratura generală a Consiliului județean sau se vor transmite pe email-ul doina.tarila@cjtimis.ro, până la data de 26 septembrie 2010, în atenția d-nei Doina-Adriana TĂRÎLĂ – consilier superior, responsabil pentru relația cu societatea civilă.

SILVIU FLORESCU

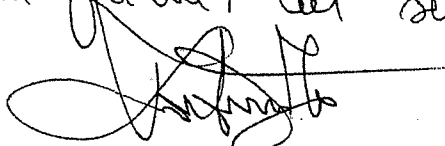
"Ziua Revoluției din 1989"

Consiliul Județean Timiș a elaborat un proiect de hotărâre privind declararea, în județul Timiș, a datei de 20 decembrie ca "Ziua Revoluției din 1989". La sfârșitul perioadei destinate primirii unor sugestii

și propuneri, urmează ca proiectul să fie analizat în cadrul comisiilor de specialitate ale consiliului județan, pentru ca, apoi, să fie supus dezbaterii și aprobării plenului. (S.F.)

REPUBLICA ROMÂNIA
27.08.2010

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL JUDEȚEAN
Nr. 10965/26.08.2010

Am primit cu set


26.08.2010

Către

Asociația „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
TIMIȘOARA, b-dul Iuliu Maniu nr.11/1

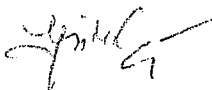
În atenția Domnului Președinte Lorin Ioan FORTUNA

În conformitate cu prevederile art.6 alin (3) din Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, vă transmitem alăturat raportul și proiectul de hotărâre privind *Declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie "Ziua Revoluției din 1989"*.

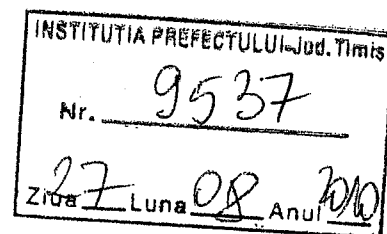
Propunerile, sugestiile și opiniile Dvs. se vor depune la registratura generală a consiliului județean sau se vor transmite la site-ul www.cjtimis.ro, până la data de 26 septembrie 2010.

**Responsabil pentru relația cu societatea civilă în aplicarea
prevederilor Legii nr. 52/2003**

Doina-Adriana TĂRÎLĂ



ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL JUDEȚEAN
Nr. 10965/26.08.2010



Către

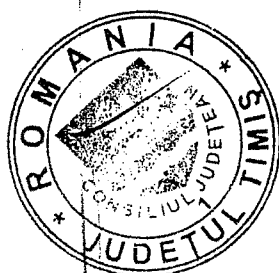
INSTITUȚIA PREFECTULUI JUDEȚUL TIMIȘ

În atenția Domnului Prefect Mircea BĂCALĂ

În conformitate cu prevederile art.6 alin (3) din Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, vă transmitem alăturat raportul și proiectul de hotărâre privind *Declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie "Ziua Revoluției din 1989"*.

Propunerile, sugestiile și opiniile Dvs. se vor depune la registratura generală a consiliului județean sau se vor transmite la site-ul www.cjtimis.ro, până la data de 26 septembrie 2010.

PREȘEDINTE,
Constantin OSTAFICIUC



SECRETAR AL JUDEȚULUI TIMIȘ,
Petrișor NĂDĂȘTEAN

A handwritten signature in black ink, corresponding to the name Petrișor Nădăștean.

Responsabil pentru relația cu societatea civilă în aplicarea prevederilor
Legii nr. 52/2003

Doina-Adriana TĂRÎLĂ

A handwritten signature in black ink, corresponding to the name Doina-Adriana Tărilă.

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL JUDEȚEAN
SERVICIUL RELAȚII PUBLICE
Nr. 10852 / 24.08.2010

APROB
prezentarea în
comisiile de specialitate
PREȘEDINTE,
Constantin Ostaficiuc

RAPORT

**privind propunerea de declarare în județul Timiș a zilei de 20 decembrie
„Ziua Revoluției din decembrie 1989”**

Prin Hotărârea nr. 179/2010, Consiliul local al municipiului Timișoara a declarat ziua de 20 decembrie, zi de importanță locală, ca „Zi a Timișoarei”.

Asociația „Victoria” a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara consideră că ziua de 20 decembrie ar trebui declarată fie „Zi de importanță județeană”, sau „Zi a județului Timiș” ori „Zi a Revoluției”, având în vedere că Revoluția s-a declanșat în Timișoara și județul Timiș și în zilele Revoluției și-au adus jertfa de sânge nu numai locuitorii municipiului ci și locuitorii din celelalte localități ale județului și, totodată, faptul că evenimentele au constituit o parte importantă și semnificativă a anului revoluționar european 1989.

Nu credem că este cazul să facem o cronică a evenimentelor, întrucât în decursul timpului au apărut o serie de lucrări în care se evidențiază în mod detaliat participarea locuitorilor la acțiunile care au condus la devenirea Timișoarei în 20 decembrie 1989, ca primul oraș liber de comunism în România.

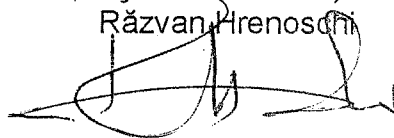
O bună parte din locuitorii Timișoarei și județului au trăit direct sau indirect evenimentele astfel, încât, orice comentarii sunt de prisos. Totuși, pentru readucerea în memorie și pentru cei foarte tineri, anexăm broșura „O cronică a Revoluției din Timișoara” editată de Muzeul Banatului Timișoara (autori Florin Medeleț și Mihai Ziman).

An de an, evenimentele au fost marcate atât în Timișoara cât și în județul Timiș prin manifestări adecvate astfel, încât, nu există impedimente ca ceea ce există în fapt să fie consfințit și în mod oficial. Evident, nu există reglementări legale sau precedente privind declararea zilei unui județ, motiv pentru care considerăm că cea mai adecvată formulă care să dea semnificație și importanță

evenimentelor este declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie „Ziua Revoluției din decembrie 1989”.

Pentru aceste motive, vă rugăm să analizați, avizați și aprobați proiectul de hotărâre alăturat.

ȘEF SERVICIU,
Răzvan Hrenoschi



**RAPORTUL (AVIZUL)
COMISIILOR DE SPECIALITATE**

- a) aviz favorabil pentru proiectul de hotărâre;
- b) amendamente la proiectul de hotărâre;
- c) aviz nefavorabil pentru proiectul de hotărâre.

**COMISIA PENTRU
CULTURĂ, ÎNVĂȚĂMÂNT,
TINERET ȘI SPORT**

a) Varianta I

20 decembrie



**COMISIA DE URBANISM, AMENAJAREA
TERITORIULUI ȘI LUCRĂRI PUBLICE**

a)

varianta I

20 Decembrie 1989



**COMISIA PENTRU SĂNĂTATE
ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ**

b) propunem acordarea și
formularea unei poziții comune a
tuturor organelor de revoluționari
causarea unei dezbatere publice.

COMISIA ECONOMICĂ

a) Varianta a II-a

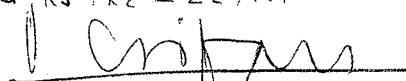
15-22 decembrie

re. Ziile Revoluției

Alasee

**COMISIA PENTRU ADMINISTRAȚIE
PUBLICĂ**

a) variantă tipărită, pusă în
la 15.12-22.12.1989



**COMISIA PENTRU RELAȚII ȘI
COOPERARE INTERNĂ ȘI EXTERNĂ**

a) varianta II cu modificarea
perioadei 15.XII - 22.XII - 1989





ASOCIAȚIA LUPȚĂTORILOR DIN TIMIȘOARA ARESTAȚI ÎN REVOLUȚIE

300077 Timișoara - P-ța Romanilor nr. 1-2
Tel.: 0256 433 032 Cod fiscal: 8577080



CĂTRE CONSILIUL JUDEȚEAN TIMIȘ

Cu privire la proiectul de hotărâre privind stabilirea zilei de 20 Decembrie ca „ZI A REVOLUȚIEI”, asociația A.L.T.A.R.-1989 vă transmite următoarele puncte de vedere:

Există un proiect al S.S.P.R. înaintat guvernului pentru stabilirea datei de 22 Decembrie ca ZI NAȚIONALĂ A VICTORIEI REVOLUȚIEI. În aceste condiții sărbătorirea la 2 zile diferență a victoriei revoluției ar diminua din semnificația ambelor sărbători oficiale.

Denumirea de ZI A REVOLUȚIEI ar putea crea în timp idea că revoluția din 1989 a ținut o zi, lucru valabil poate în alte părți ale țării dar nu în Timișoara, Lugoj etc. Pentru data de 20 Decembrie o denumire mai apropiată de realitate ar putea fi ZIUA VICTORIEI REVOLUȚIEI DIN 15-20 DECEMBRIE ÎN TIMIȘOARA.

Concentrarea într-o singură zi a sărbătoririi revoluției ar crea frustrări și nemulțumiri în cadrul celor care au participat (atât revoluționari cât și în rândul cetățenilor), întrucât fiecare zi din intervalul 15 - 20 Decembrie are o semnificație deosebită pentru diverse categorii de cetățeni:

- 15 pentru comunitatea strânsă în jurul pastorului Tokes
- 16 pentru cei care au declanșat revoluția și pentru reținuți
- 17 și 18 pentru cei care au murit și au fost răniți, etc.

Asociația noastră ar dori ca în situația în care doriți să dați un cadru oficial sărbătoririi revoluției și comemorării celor care s-au jertfit pentru victoria acesteia să declarați perioada de 15 - 20 Decembrie ca Zilele Revoluției din Decembrie 1989 în județul Timiș, situație care ar corespunde și adevărului istoric, și ar permite desfășurarea activităților de aniversare și comemorare precum și implicarea asociațiilor de revoluționari în realizarea acestor acțiuni.

CONSILIUL DE CONDUCERE
A.L.T.A.R.-1989

CONSILIUL DE CONDUCERE
17 Decembrie 1989

ASOCIAȚIA LUPȚĂTORILOR ARESTAȚI
ÎN REVOLUȚIE

ASOCIAȚIA URMAȘILOR ȘI RANITILOR
ÎN REVOLUȚIE

PREȘEDINTE HOSU VIRGIL

PREȘEDINTE CORINA UNTILA



ASOCIAȚIA LUPĂTORILOR DIN TIMIȘOARA ARESTAȚI ÎN REVOLUȚIE

300077 Timișoara - P-ța Romanilor nr. 1-2

Tel.: 0256-433.032 Cod fiscal: 8577080



ARGUMENTARE ISTORICA

O revoluție (din latină: *revolutio* = „schimbare de sens”) este o schimbare politică semnificativă care are loc de regulă într-o perioadă relativ scurtă de timp. Prin extensie, o revoluție poate avea loc pe domeniile socioeconomic, cultural, industrial, intelectual, filozofic, religios, informațional, științific ș.a. Revoluția politică înseamnă schimbarea orânduirii sociale într-un timp relativ scurt, prin mijloace mai mult sau mai puțin violente și prin participarea păturilor largi ale populației. Datorită acestei condiții din urmă, revoluțiile pot avea loc numai în societățile în care masele au o conștiință socială mai dezvoltată. De aceea, în antichitate sau în evul mediu nu se vorbește de revoluții politice, ci de revolte sau răscoale. Revoluțiile politice apar în perioada de trecere de la feudalism la capitalism, sau direct de la feudalism la socialism (în cazul unor țări asiatice), sau de la capitalism la socialism (considerat din punct de vedere teoretic prima fază a comunismului). Cele mai mari revoluții politice au fost: revoluția burgheză din Anglia între 1640-1688, revoluția americană, revoluția franceză între 1789-1799, revoluțiile europene din 1848, revoluția socialistă din Rusia din 1917 ș.a. Din punct de vedere al României un rol deosebit a avut revoluția din decembrie 1989, care a asigurat răsturnarea dictaturii ceaușiste și trecerea de la un socialism despot la democrație și economie de piață, trăsături ale societăților capitaliste moderne. Pe scena memoriei Revoluției se confruntă azi cei care speră să afle adevărul cu cei care au interesul să-l ascundă, cei care cred că îl dețin, cu cei care nu încetează să se îndoiască. În parte, această dispută e generată și de conflictul între ce a fost vizibil pentru fiecare și a fost interpretat în focul evenimentelor într-un anume fel și ceea ce ulterior a căpătat interpretări diferite sau chiar contrare. Există un miez ambiguu al evenimentelor perceput ca atare încă din timpul derulării lor. Nu e nici o îndoială că evenimentele din decembrie 1989, considerate de marea majoritate a timișorenilor drept o Revoluție, au avut, printre alte consecințe, și pe aceea de a cataliza un intens proces de recitare a trecutului și de interpretare și reinterpretare a evenimentului care a schimbat destinul orașului și al României. Nu ne surprinde astfel faptul că “evenimentele din decembrie 1989 sunt celebrate într-o alternanță de zile comemorative și aniversare prin practici simbolice care fac distincția între zile de doliu și zile de sărbătoare, între moartea violentă și victoriile repurtate atunci de timișoreni, singuri împotriva opresiunii concertate a regimului ceaușist”. Unul dintre acestea, la care timișorenii țin în mod deosebit e atașat zilei de 20 decembrie, când Timișoara devenit un oraș liber de comunism: coloane masive de muncitori au intrat în oraș. 100.000 de protestatari au ocupat Piața Operei (astăzi „Piața Victoriei”) și au început să strige sloganuri anti-guvernamentale: „*Noi suntem poporul!*”, „*Armata e cu noi!*”, „*Nu vă fie frică, Ceaușescu pică!*”. Treptat situația iese de sub controlul autorităților. Armata s-a retras de pe străzi, o parte dintre cei închiși în zilele de 16 și 17 decembrie au fost eliberați la cererea manifestanților și aceștia din urmă au ocupat sediul regional al partidului comunist (azi sediul Prefecturii) strigând “*Trăiască România Liberă!*” și fluturând drapelul tricolor cu gaură în locul stemei, după ce l-au împiedicat pe primul ministru Dăscălescu să vorbească de la balconul acestui sediu (simbol al puterii politice). Tot atunci



ASOCIAȚIA LUPȚĂTORILOR DIN TIMIȘOARA ARESTAȚI ÎN REVOLUȚIE

300077.Timișoara - P-ța Romanilor nr. 1-2

Tel.: 0256-433032 Cod.fiscal: 8577080



a fost ocupat și balconul Operei din Timișoara. Ambele locuri au devenit tribune ale unui dialog cu mulțimea, dialog care constituia și pe plan simbolic o breșă în platoșa tăcerii care se instalase după asediul orașului de către militari și până la fraternizarea populației cu armata, care renunțase să mai intervină. Se putea vorbi liber, inclusiv despre morții din zilele anterioare într-un amestec de teamă și speranță. Orașul a trăit cu anticipație ceea ce se va întâmpla câteva zile mai târziu : adevărata eliberare. În foaierul Teatrului Național din Timișoara o serie de cetățeni curajoși vor crea Frontul Democratic Român, cu un Program politic în care se regăseau cererile celor aflați în Piață. La sfârșitul zilei, Timișoara este declarată oraș liber de către demonstranți. Evenimentele din Timișoara au fost descrise în jurnalele de știri ale radiourilor Radio Europa Liberă și Vocea Americii. Întors din Iran pe data de 20 decembrie 1989, Ceaușescu a ținut o cuvîntare televizată, transmisă dintr-un studio TV situat în interiorul clădirii Comitetului Central, în care i-a etichetat pe cei care protestau la Timișoara ca dușmani ai Revoluției Socialiste. La 20 decembrie, trenuri încărcate cu muncitori de la fabrici din Oltenia au sosit la Timișoara. Regimul a încercat să-i folosească la înăbușirea protestului, dar până la urmă aceștia s-au alăturat timișorenilor. Exemplul Timișoarei va fi urmat de alte localități din țară. Astfel, pe 20 decembrie Lugoj, iar din 21 decembrie încep manifestații anticeaușiste și în localitățile următoare: Arad, Buziaș (ora 9), Sibiu (ora 9,45), Cugir (ora 11), Târgu Mureș (ora 11,30), Caransebeș, Hunedoara, Reșița (ora 12), Brașov (ora 13), Ghimbav, Făgăraș, Cluj-Napoca (ora 15), Cisnădie (ora 18), Nădrag (jud. Timiș, ora 18,45), Alba Iulia (ora 22,14). La București, regimul comunist organizează un miting televizat al oamenilor muncii din Capitală pentru a arăta sprijinul acestora față de regimul Ceaușescu. Mitingul s-a transformat spontan într-o manifestație potrivnică care a marcat scufundarea regimului Ceaușescu în degringoladă și a deschis manifestațiile de stradă din București.

INTOCMIT,

Prof. Istorie Kali Adrian

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
CONSILIUL JUDEȚEAN
Nr. 12576 / 29.09.2010

Către

ASOCIAȚIA „VICTORIA”
a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara
B-dul Iuliu Maniu, nr.11/1, Timișoara

În atenția Domnului Lorin Ioan Fortuna,
Președinte

În urma promovării proiectului privind declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie „Ziua Revoluției din 1989”, am primit din partea organizațiilor și asociațiilor de revoluționari o serie de propuneri pro sau contra declarării unei singure zi, respectiv ziua de 20 decembrie ca zi a Revoluției din 1989.

În acest sens, vă comunicăm alăturat propunerea Asociației Luptătorilor din Timișoara Arestați în Revoluție și Asociației Urmașilor și Răniților în Revoluție care argumentează că fiecare zi din intervalul 15–20 decembrie are o semnificație deosebită pentru cetățenii municipiului Timișoara și județului Timiș și, în consecință, se dorește să declarăm perioada respectivă „Zilele Revoluției din Decembrie 1989 în județul Timiș”.

În ceea ce ne privește considerăm că o asemenea propunere este viabilă și corespunde adevărului istoric întrucât, în realitate fiecare zi din acest interval reprezintă un reper important în lupta și victoria cetățenilor județului Timiș împotriva regimului comunist.

Totodată, declararea întregii perioade ca zile ale Revoluției vine să confirme și în mod oficial ceea ce a existat în fapt în județul Timiș, respectiv aniversarea și comemorarea de 20 de ani a evenimentelor prin manifestări în care au fost implicate nemijlocit atât autoritățile locale, cât și asociațiile de revoluționari și cetățenii Timișoarei și județului Timiș.

Pentru aceste motive am dori să declarăm perioada 15–20 Decembrie „Zilele Revoluției din Decembrie 1989 în județul Timiș” prin modificarea corespunzătoare a proiectului de hotărâre.

În acest sens, în calitate de inițiatori am dori să cunoaștem punctul Dv. de vedere, inclusiv a asociațiilor care au susținut demersurile Dv. Dorim ca poziția Dv. să ne fie comunicată în maximum 5 zile, situație în care am putea promova proiectul la ședința ordinară din luna octombrie 2010.

Dimpotrivă, dacă se impune o perioadă mai lungă de consultări să ne informați asupra propunerii noastre până cel târziu la finele lunii octombrie pentru a putea promova proiectul în luna noiembrie 2010.

Cu stimă,

PREȘEDINTE,
Constantin OSTAȘCIUC



SECRETAR AL JUDEȚULUI TIMIȘ,

Petrișor NĂDĂȘTEAN

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Petrișor Nădăștean".

DIRECTOR
Direcția Cooperare și Informatică

Răzvan HRENOSCHI

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Răzvan Hrenoschi".

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
Consiliul Județean
Direcția Cooperare și
Informatică
Nr. 15884/30.11.2010

APROB
prezentarea în comisiile
de specialitate

PREȘEDINTE,
Constantin Ostaficiuc

RAPORT

suplimentar la propunerea de declarare a zilei de 20 decembrie
„Ziua Revoluției din decembrie 1989”

Prin Raportul nr.10852/24.08.2010 s-a propus declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie „Ziua Revoluției din decembrie 1989”.

În cadrul procedurii reglementate de Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrație publică au fost consultate toate asociațiile de revoluționari din județul Timiș, Asociația luptătorilor Arestați în Revoluție și Asociația Urmașilor și Răniților în Revoluție propunând declararea perioadei 15-20 decembrie ca „Zilele Revoluției din Decembrie 1989 în județul Timiș”.

Astfel, în luna octombrie 2010 au fost promovate spre analiză în comisiile de specialitate cele 2 variante, comisiile având poziții diferite, motiv pentru care la ședința în plen s-a stabilit organizarea unei dezbateri publice a Comisiei pentru administrație publică și Comisiei pentru cultură, învățământ, tineret și sport cu reprezentanți organizațiilor de revoluționari.

Dezbaterea publică s-a organizat în data de 26 noiembrie 2010, ocazie cu care s-au avansat următoarele propuneri:

- declararea și adoptarea perioadei 15-21 decembrie în fiecare an „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș”.

- declararea și adoptarea zilei de 21 decembrie drept „Ziua Revoluției din 1989”

Se observă că ziua de 21 decembrie se declară în cadrul perioadei 15-21 decembrie, cât și separat ca ziua Revoluției.

Dacă se dorește ca ziua de 21 decembrie să fie evidențiată deosebit, atunci se impune ca doar perioada 15-20 decembrie să fie declarată „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș”, iar ca apogeul al acestei perioade ziua de 21 decembrie să fie declarată „Ziua Revoluției din 1989”.

Pentru aceste motive, vă rugăm să reanalizați și aprobați proiectul de hotărâre alăturat.

DIRECȚIA COOPERARE ȘI INFORMATICĂ
DIRECTOR,
Răzvan Hrenoschi

RAPORTUL (AVIZUL)

COMISIILOR DE SPECIALITATE

- a) aviz favorabil pentru proiectul de hotărâre;
- b) amendamente la proiectul de hotărâre;
- c) aviz nefavorabil pentru proiectul de hotărâre.

**COMISIA PENTRU CULTURĂ,
ÎNVĂȚĂMÂNT, TINERET ȘI SPORT**

**COMISIA PENTRU
ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ**

**COMISIA PENTRU SĂNĂTATE
PROTECȚIE SOCIALĂ**

**COMISIA PENTRU RELAȚII ȘI
COOPERARE INTERNĂ ȘI EXTERNĂ**

COMISIA ECONOMICĂ

**COMISIA PENTRU URBANISM,
AMENAJAREA TERITORIULUI, LUCRĂRI
PUBLICE ȘI PROTECȚIA MEDIULUI**

HOTĂRÂREA
privind declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie
„Ziua Revoluției din 1989”

Consiliul Județean Timiș,

Având în vedere Raportul nr. 10852 / 24.08.2010 al Serviciului Relații Publice prin care se propune declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie „Ziua Revoluției din 1989”,

Ținând cont de importanța și semnificația evenimentelor revoluționare din perioada 16-22 decembrie 1989 și implicit a zilei de 20 decembrie pentru locuitorii municipiului Timișoara și județului Timiș,

În temeiul prevederilor art. 97 din Legea administrației publice locale 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adoptă prezenta

HOTĂRÂRE:

Art.1- (1) Se declară în județul Timiș, ziua de 20 decembrie „Ziua Revoluției din 1989”

(2) „Ziua Revoluției din 1989” va fi marcată de către autoritățile administrației publice locale și instituțiile publice din județul Timiș prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative cu caracter evocator și științific, în spiritul tradițiilor locuitorilor județului Timiș și idealurilor Revoluției din decembrie 1989.

Art.2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al județului Timiș și pe site-ul propriu.

PREȘEDINTE,
Constantin Ostaficiuc

Contrasemnează:
SECRETAR AL JUDEȚULUI TIMIȘ
Petrișor Nădăștean

Timișoara, la _____ 2010
Nr. _____

HOTĂRÂREA

varianta nr. 1 – privind declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie „Ziua Revoluției din 1989”

varianta nr. 2 – privind declararea perioadei _____ „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș”

Consiliul județean Timiș,
Având în vedere Raportul nr. 10852/13.229/2010 prin care se propune declararea (varianta 1 sau 2),

Ținând cont de _____
(justificare în funcție de variantă)

În temeiul prevederilor art. 97 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adoptă prezenta

HOTĂRÂRE:

Art. 1 – (1)

varianta nr. 1 – Se declară în județul Timiș, ziua de 20 decembrie „Ziua Revoluției din 1989”.

varianta nr. 2 - Se declară perioada _____ „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș”

(2) se modifică în mod corespunzător în funcție de varianta nr. 1 sau 2.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al județului Timiș și pe site-ul propriu.

PREȘEDINTE,
Constantin Ostaficiuc

Contrasemnează:
SECRETAR AL JUDEȚULUI TIMIȘ,
Petrișor Nădăștean

Timișoara, la _____ 2010

Nr. _____

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
Consiliul Județean
Direcția Cooperare și
Informatică
Nr. 15884/30.11.2010

APROB
prezentarea în comisiile
de specialitate

PREȘEDINTE,
Constantin Ostaficiuc

RAPORT
suplimentar la propunerea de declarare a zilei de 20 decembrie
„ Ziua Revoluției din decembrie 1989”

Prin Raportul nr.10852/24.08.2010 s-a propus declararea în județul Timiș a zilei de 20 decembrie „ Ziua Revoluției din decembrie 1989”.

În cadrul procedurii reglementate de Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrație publică au fost consultate toate asociațiile de revoluționari din județul Timiș, Asociația luptătorilor Arestați în Revoluție și Asociația Urmașilor și Răniților în Revoluție propunând declararea perioadei 15-20 decembrie ca „Zilele Revoluției din Decembrie 1989 în județul Timiș”.

Astfel, în luna octombrie 2010 au fost promovate spre analiză în comisiile de specialitate cele 2 variante, comisiile având poziții diferite, motiv pentru care la ședința în plen s-a stabilit organizarea unei dezbateri publice a Comisiei pentru administrație publică și Comisiei pentru cultură, învățământ, tineret și sport cu reprezentanții organizațiilor de revoluționari.

Dezbaterea publică s-a organizat în data de 26 noiembrie 2010, ocazie cu care s-au avansat următoarele propuneri:

- declararea și adoptarea perioadei 15-21 decembrie în fiecare an „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș”.

- declararea și adoptarea zilei de 21 decembrie drept „Ziua Revoluției din 1989”.

Se observă că ziua de 21 decembrie se declară în cadrul perioadei 15-21 decembrie, cât și separat ca ziua Revoluției.

Dacă se dorește ca ziua de 21 decembrie să fie evidențiată deosebit, atunci se impune ca doar perioada 15-20 decembrie să fie declarată „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș”, iar ca apogeu al acestei perioade ziua de 21 decembrie să fie declarată „ Ziua Revoluției din 1989”.

Pentru aceste motive, vă rugăm să reanalizați și aprobați proiectul de hotărâre alăturat.

DIRECȚIA COOPERARE ȘI INFORMATICĂ
DIRECTOR,
Răzvan Hrenoschi

RAPORTUL (AVIZUL)

COMISIILOR DE SPECIALITATE

- a) aviz favorabil pentru proiectul de hotărâre;
- b) amendamente la proiectul de hotărâre;
- c) aviz nefavorabil pentru proiectul de hotărâre.

**COMISIA PENTRU CULTURĂ,
ÎNVĂȚĂMÂNT, TINERET ȘI SPORT**

**COMISIA PENTRU
ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ**

**COMISIA PENTRU SĂNĂTATE
PROTECȚIE SOCIALĂ**

**COMISIA PENTRU RELAȚII ȘI
COOPERARE INTERNĂ ȘI EXTERNĂ**

COMISIA ECONOMICĂ

**COMISIA PENTRU URBANISM,
AMENAJAREA TERITORIULUI, LUCRĂRI
PUBLICE ȘI PROTECȚIA MEDIULUI**

HOTĂRÂREA

privind declararea perioadei 15-20 decembrie „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș” și a zilei de 21 decembrie „Ziua Revoluției din 1989”

Consiliul județean Timiș,

Având în vedere rapoartele nr. 10852/2010, nr. 13229/2010 și nr. 15884/2010 ale Direcției Cooperare și Informatică,

Ținând cont de importanța și semnificația evenimentelor revoluționare din decembrie 1989 pentru locuitorii județului Timiș,

În temeiul prevederilor art. 97 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adoptă prezenta

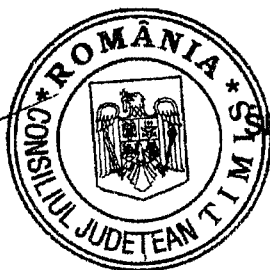
HOTĂRÂRE:

Art. 1 - (1) Se declară perioada 15-20 decembrie „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș”, iar ziua de 21 decembrie „Ziua Revoluției din 1989”.

(2) „Zilele Revoluției din 1989 în județul Timiș” și „Ziua Revoluției din 1989” va fi marcată de către autoritățile administrației publice locale și instituțiile publice din județul Timiș prin organizarea unor programe și manifestări culturale-educative cu caracter evocator și științific, în spiritul tradițiilor locuitorilor județului Timiș și idealurilor Revoluției din decembrie 1989.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al județului Timiș și pe site-ul propriu.

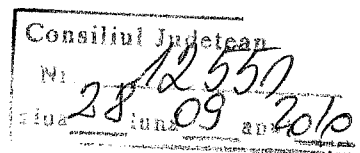
PREȘEDINTE
Constantin Ostaficiuc



Contrasemnează:
SECRETAR AL JUDEȚULUI TIMIȘ,
Petrișor Nădăștean

Timișoara, la 15.12. 2010
Nr. 148





**Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție,
din Timișoara
Consiliul Director**

Nr. 16/29.08.2010

***Cu privire la intenția Consiliului Județean Timiș de a declara ziua de
20 decembrie: Zi a Revoluției în județul Timiș***

Ca urmare a solicitării adresate de către Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, către Consiliul Județean Timiș (C.J.Timiș), de a adopta o hotărâre prin care să se confere zilei de 20 decembrie calitatea de: Zi de importanță județeană, Zi a județului Timiș și Zi a Revoluției, în care să se aniverseze oficial, anual, în cadrul județului Timiș, Revoluția Română din decembrie 1989, C.J.Timiș, prin Șeful serviciului: Relații publice, a redactat și înaintat un Raport privind propunerea de declarare, în județul Timiș, a zilei de 20 decembrie: "Ziua Revoluției din decembrie 1989". Raportul în cauză a fost aprobat de către Președintele C.J.Timiș, iar pe baza sa a fost întocmit un Proiect de Hotărâre privind declararea, în județul Timiș, a zilei de 20 decembrie: "Ziua Revoluției din 1989", care urmează a fi înaintat, spre dezbateră și aprobare, părții legislative a C.J.Timiș, la viitoarea ședință de plen, programată a avea loc în cursul lunii octombrie 2010.

În conformitate cu prevederile art.6, alin.3, din Legea nr.52/2003, privind transparența decizională în administrația publică, Raportul și Proiectul de Hotărâre menționate anterior, însoțite de un anunț, precum și de o adresare corespunzătoare, au fost transmise mai multor organizații (în special asociații de participanți la Revoluție, din Timișoara) potențial interesate în această problemă, fiind difuzate public prin intermediul unui comunicat de presă al C.J.Timiș și fiind publicate totodată pe pagina web a C.J.Timiș, cu invitația adresată persoanelor fizice și juridice interesate să transmită, în scris, propuneri, sugestii și opinii pe adresa de e-mail a unei persoane de contact desemnate oficial în acest scop, respectiv a consilierii responsabile pentru relația cu societatea civilă, în cadrul C.J.Timiș.

Având în vedere cele menționate anterior, în calitate de organizație inițitoare, Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, mulțumind pentru atenția și sollicitudinea manifestate de către partea executivă a C.J.Timiș, față de propunerile efectuate, menționate anterior, consideră însă necesar să mai formuleze următoarele opinii și propuneri, având în vedere modul concret în care au fost receptate, selectate și prelucrate, spre rezolvare (de către

partea executivă a Consiliului Județean Timiș), solicitările asociației, solicitări pe care considerăm oportun a le transmite, spre cunoaștere, unor persoane juridice și fizice, pe care le considerăm interesate de modul efectiv de rezolvare a problemei în cauză, prin intermediul Hotărârii pe care o va adopta partea legislativă a C.J.Timiș.

1. Față de Consiliul Local Timișoara, care, ca urmare a unui demers similar, efectuat de către asociația noastră, a optat, prin partea sa legislativă, pentru adoptarea, în data de 25.05.2010, a unei Hotărâri prin care s-a declarat ziua de 20 decembrie ca: Zi de importanță locală, respectiv: Zi a Timișoarei (pe baza referatului întocmit de către partea executivă abilitată, din componența Consiliului Local Timișoara), în cadrul C.J.Timiș, din solicitarea efectuată de către asociația noastră, a fost reținută și propusă spre legiferare, de către partea legislativă abilitată a Consiliului Județean Timiș, doar propunerea ca ziua de 20 decembrie să fie declarată: Ziua Revoluției din decembrie 1989, în județul Timiș.

2. Deși la început a fost apreciată favorabil inclusiv propunerea ca ziua de 20 decembrie să fie declarată și: Zi a județului Timiș (vezi interviul acordat de către Președintele C.J.Timiș publicației Ziua de Vest, din data de: 12.08.2010-pagina 1), ulterior, la redactarea referatului pe baza căruia a fost elaborat, de către partea executivă a C.J.Timiș, Proiectul de Hotărâre ce urmează a fi prezentat, spre dezbateri și legiferare, părții legislative a C.J.Timiș, această propunere nu a fost selectată, nefiind nici măcar menționată (pentru a putea fi avută, eventual, în vedere, ca opțiune de tip amendament, de către consilierii județeni), situație remarcată tot de către publicația menționată anterior (Ziua de Vest, 27.08.2010 - pagina 4).

3. În acest context, președintele Asociației "VICTORIA" a solicitat o convorbire telefonică cu Președintele C.J.Timiș, în cadrul căreia Președintele C.J.Timiș a precizat că s-a optat, de către partea executivă abilitată, pentru început, doar pentru această variantă (adică declararea zilei de 20 decembrie doar ca: Zi a Revoluției de la 1989, în cadrul județului Timiș), având în vedere faptul că, din câte se cunoaște, în România nu există tradiția desemnării oficiale a unei Zile a județului, necunoscându-se existența vreunui județ care să-și fi propus și legiferat un asemenea obiectiv, fapt ce ar putea declanșa reținere, sau chiar opoziție, din partea unor instituții, abilitate în validarea oficială a hotărârilor adoptate de către C.J.Timiș, sau doar interesate de problema în cauză, ceea ce nu ar fi de dorit, situația respectivă putând motiva nelegiferarea nici măcar a propunerii desemnării zilei de 20 decembrie ca: Zi a Revoluției din 1989, în cadrul județului Timiș.

Pe de altă parte, Președintele C.J.Timiș a menționat însă că Proiectul de Hotărâre prevede posibilitatea introducerii unor amendamente, de către Comisiile de specialitate ale C.J.Timiș, astfel încât respectivul Proiect să fie legiferat, de către partea legislativă a C.J.Timis, cu amendamente corespunzătoare, ce ar putea fi propuse ca urmare a dezbaterii Proiectului de Hotărâre în cauză în cadrul Comisiilor de specialitate ale C.J.Timiș și legiferat, ca atare, în cadrul plenului legislativ al C.J.Timiș.

4. Atenționăm că renunțarea la propunerea ca ziua de 20 decembrie să fie declarată și: Zi de importanță județeană, poate diminua sau chiar anula, în fapt, importanța legiferării zilei de 20 decembrie ca: Zi (de aniversare oficială) a Revoluției în cadrul județului Timiș, în contextul în care cunoaștem că există preocupări legislative și la alte nivele, din partea altor instituții abilitate a face propuneri în acest sens, care au în vedere legiferarea, la nivel republican, a unei Zile a Revoluției (exemplu: propunerea legislativă, efectuată sub forma unui Proiect de Lege privind declararea oficială a Zilei Revoluției Române din decembrie 1989, efectuată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din decembrie 1989, care inițial a propus ziua de: 21 decembrie, iar ulterior, la presiunea organului său consultativ, intitulat: Colegiul Revoluționarilor, întrunit în data de: 23.07.2010, a modificat ziua propusă, cu ziua de: 22 decembrie (vezi ordinul SSPR nr.120/22.07.2010 – anexat, în copie).

5. În contextul menționat anterior, dacă se va ajunge la legiferarea, la nivel republican, a Zilei Revoluției din decembrie 1989 (obiectiv urmărit și promovat și de asociația noastră), dar în altă zi decât ziua de: 20 decembrie (susținută de către organizația noastră), declararea zilei de 20 decembrie ca: Zi a Revoluției, în județul Timiș, va deveni inoperabilă, deoarece nu va putea concura, la nivel oficial, Ziua Revoluției propusă și legiferată la nivel republican, caz în care, dacă ziua de 20 decembrie ar fi legiferată și ca: Zi de importanță județeană, ar putea fi aniversată oficial, în calitatea menționată (eventual ca: Zi de declanșare a Revoluției din decembrie 1989), în cadrul județului Timiș.

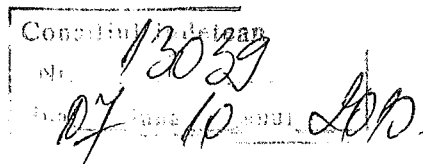
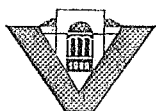
6. În același context, menționat anterior, se va putea solicita oficial acordarea statutului de: Zi de importanță națională (diferită de Ziua Națională – prevăzută în Constituția României) pentru ziua de: 20 decembrie, în care a fost declanșată Revoluția Română din decembrie 1989, evidențiindu-se și cinstindu-se astfel, în mod distinct, contribuția și meritele determinante ale orașului Timișoara, respectiv ale județului Timiș, la declanșarea și înfăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989.

Având în vedere cele menționate anterior, Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, face cunoscut că își va continua inițiativa asumată, prin mediatizarea corespunzătoare a motivației expuse anterior, inclusiv prin intermediul unor contacte directe cu persoane interesate efectiv, sau doar potențial (exemple: consilieri locali, județeni, parlamentari, primari, prefecți, subprefecți și alți funcționari publici, conducători de instituții publice, conducători de organizații civice, politice, artistice, spirituale ș.a.), prin conferințe publice, conferințe de presă, emisiuni radiofonice, de televiziune, publicații web ș.a.

Președinte

Lorin Ioan Fortuna





Timișoara

07.10.2010

Către: Consiliul Județean Timiș (CJT)

- Domnului Președinte
- Domnilor Vicepreședinți
- Domnilor Președinți de Comisii de specialitate ale CJT
- Domnilor Consilieri

Spre știință:

- Primarului orașului Timișoara
- Secretarului general al CJT
- Secretarului Consiliului Local Timișoara
- Șefului Serviciului Relații Publice al CJT
- Organizațiilor interesate
- Mass-Media

Asociațiile semnatare ale prezentei adrese, care au sprijinit propunerea Asociației "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, adresată CJT, privind desemnarea oficială a zilei de 20 decembrie, ca: Zi de importanță județeană, Zi a județului Timiș și Zi de aniversare oficială, în cadrul județului Timiș, a Revoluției Române din decembrie 1989 (Zi a Revoluției), luând la cunoștință de propunerea alternativă a executivului CJT, față de inițiativa și solicitarea Asociației "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, menționată anterior, au convenit, de comun acord, să supună aprobării CJT și un proiect de hotărâre alternativ celui propus de executivul CJT, în care să fie prezentată integral și exact propunerea Asociației "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, proiect realizat, în cooperare cu asociația în cauză, de către una sau mai multe Comisii de specialitate ale CJT, care vor dori să-și aducă aportul în acest scop.

În legătură cu propunerea alternativă efectuată de către executivul CJT, în care se solicită acceptul pentru înaintarea către CJT, spre validare și legiferare, a desemnării oficiale a "Zilelor Revoluției, în cadrul județului Timiș", în perioada: 15-21 decembrie, în care să se aniverseze oficial, în județul Timiș: Revoluția Română din decembrie 1989, cu atenționarea că, în absența acceptului în cauză, propunerea făcută de către Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, și susținută de către asociațiile de participanți la revoluție, din Timișoara, semnatare ale prezentei adresări, nu va fi supusă dezbaterii și aprobării următorului plen al CJT, declarăm următoarele:

1. Nu putem fi de acord cu considerarea zilei de 15 decembrie (evocatoare a datei de 15 decembrie 1989) ca zi în care să fie aniversată, în cadrul județului Timiș, Revoluția

Română din decembrie 1989, deoarece protagonistul zilei în cauză, la Timișoara: pastorul Laszlo Tokes, prin ceea ce a întreprins atunci, cât și, mai ales ulterior, în perioada postrevoluționară, nu s-a dovedit a fi un participant activ și autentic la revoluție, ci dimpotrivă, s-a dovedit a fi un personaj care a acționat în mod deliberat și consecvent pentru subminarea statului național unitar român.

2. Nu putem accepta propunerea desemnării unei perioade (15-21 decembrie) pentru aniversarea oficială a Revoluției Române din decembrie 1989, în cadrul județului Timiș, deoarece a proceda astfel ar însemna, în aprecierea noastră, să contribuim la diluarea, până la indiferența publică, a interesului pentru aniversarea oficială a revoluției, așa cum considerăm că s-a întâmplat inclusiv în cadrul celei de-a 20-a aniversări a Revoluției Române din decembrie 1989, inclusiv la Timișoara, precum și în cadrul județului Timiș.

3. Conform aprecierilor unanime ale specialiștilor (ilustrate inclusiv în cadrul publicațiilor editate de către Institutul Revoluției Române din decembrie 1989 și anexate la documentația depusă în vederea susținerii propunerii Asociației "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara), până în data de 19 decembrie 1989 inclusiv, în România nu a avut loc o revoluție, neexistând o organizare specifică, în acest scop, ci au existat doar revolte populare, bazate pe fenomene de protest spontan, Revoluția Română din decembrie 1989 apreciindu-se că s-a declanșat abia în data de 20 decembrie 1989, când, la Timișoara, s-a constituit Frontul Democratic Român, sub conducerea căruia revolta timișoreană, declanșată în data de 16 decembrie 1989, s-a transformat în revoluție, iar orasul Timișoara a fost declarat oraș liber.

4. Remarcăm, în același context, și faptul că "Argumentarea istorică" atașată propunerii alternative a executivului CJT (argumentare care probabil că nu a fost studiată cu atenția necesară), de a accepta aniversarea oficială a revoluției în perioada 15-21 decembrie, în cadrul județului Timiș, nu pledează pentru propunerea alternativă respectivă, ci tot pentru data de 20 decembrie.

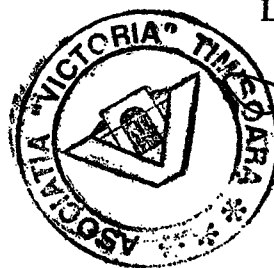
În contextul celor menționate anterior, la care considerăm că se mai pot adăuga însă și alte motivații (prezentate în cadrul dosarului anexă, depus, la CJT, pentru susținerea propunerii efectuate de către Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara), concluzionăm prin a declara că ne menținem opțiunea precizată anterior, în legătură cu propunerea în cauză și că, în absența sprijinului executivului CJT, pentru această propunere, ne vom adresa și altor factori de influență și de decizie, pentru a le solicita sprijinul în vederea validării și legiferării, de către CJT, a propunerii menționate și susținute de către organizațiile semnatare, având în vedere, în primul rând, Comisiile de specialitate ale CJT, pentru a căror contactare oficială solicităm sprijinul Președintelui CJT.

Organizații semnatare:

1. Asociația "VICTORIA" a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara

Președinte:

Lorin Ioan Fortuna



2. Asociația Forumul Revoluției din decembrie 1989 – Libertatea, Timișoara

Președinte:

Viu Apetrei

Reprezentant:
Aurel Ghile

3. Asociația Fundația Națională a Revoluției, Timișoara

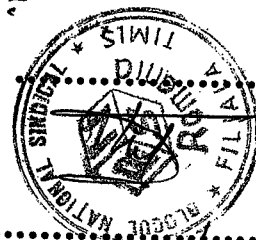
Alte organizații sprijinitoare:

LIGA DE VEST PENTRU ACȚIUNE CIVICĂ

REPREZENTANT: BOSOROGAN IULIAN



BLOCUL NAȚIONAL SINDICAL TIMIȘ



CNLR - FRATIA OMILOR



ASOCIAȚIA LIBERĂ PUTEREA ADEVĂRULUI REVOLUȚIONAR
LUGOJ- 20 DECEMBRIE



LIGA PENTRU ADEVAR SI RESPECTAREA DREPTURILOR
OMULUI LUGOJ.



ZIUA

DE VEST

Director general: LIA LUCIA EPURE anul XI numărul 3468 cotidian regional

VINERI 27 AUGUST 2010 8 PAGINI - PREȚ 0,5 LEI

EVENIMENT

4

20 decembrie - Ziua Revoluției din 1989, în județul Timiș



Consiliul Județean Timiș a elaborat un proiect de hotărâre pentru declararea zilei de 20 decembrie „Ziua Revoluției din 1989” în județul Timiș. Începând cu luna mai a anului 2010, 20 decembrie este „Zi a Timișoarei”, zi de importanță locală. Având în vedere că Revoluția s-a declanșat în Timișoara și județul Timiș și, în zilele Revoluției, și-au adus jertfa de sânge nu numai locuitorii municipiului ci și locuitorii din celelalte localități ale județului, reprezentanții Asociației „Victoria” a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara au propus ca ziua de 20 decembrie să fie declarată și „Zi de importanță județeană”, „Zi a județului Timiș” sau „Ziua Revoluției”.

Conform proiectului de hotărâre, „Ziua Revoluției din 1989 va fi marcată de către autoritățile administrației publice locale și instituțiile publice din județul Timiș prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative cu caracter evocator și științific, în spiritul tradițiilor locuitorilor județului Timiș și idealurilor Revoluției din decembrie 1989”. Documentul a fost publicat pe site-ul Consiliului Județean Timiș și a fost transmis organizațiilor interesate, pentru sugestii. La sfârșitul perioadei destinate primirii sugestiilor, proiectul de hotărâre va fi supus dezbaterii și aprobării plenului CJTimiș.

Florin PUȘCAȘ

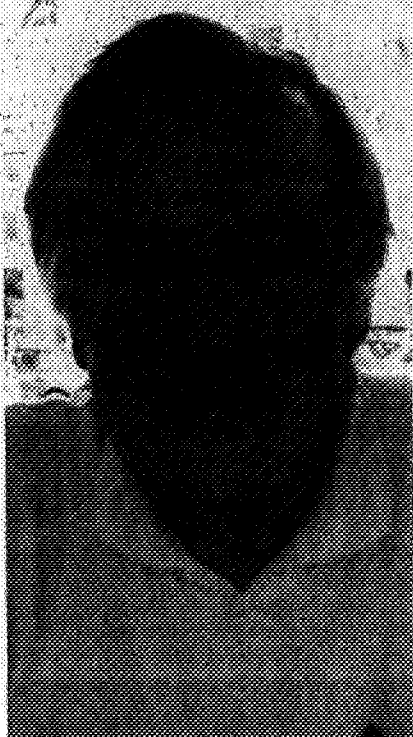
ZIUA

DE VEST

Director general: LIA LUCIA EPURE anul XI numărul 3455 cotidian regional

JOI 12 AUGUST 2010 8 PAGINI - PREȚ 0,5 LEI

Fortuna propune ca 20 Decembrie să devină Ziua Timișului



Unul dintre capii revoluției de la Timișoara, Lorin Fortuna, cere consiliului județean ca ziua de 20 Decembrie să fie declarată „Ziua Județului Timiș”. Dacă cererea făcută în numele Asociației „Victoria” va primi votul consilierilor județeni, ar fi o premieră națională. Niciun județ din România nu se poate lăuda că are o zi numai a lui. La prima vedere, mai-marii de la CJT par încântați de ideea lui Fortuna.

Ostaficiuc:
„E o idee bună,
toate au
un început”

Primul om care a vorbit din balconul Operei, în clipele de incertitudine ale revoluției, a reușit deja să-i convingă pe consilierii locali de importanța zilei de 20

Decembrie. La sfârșitul lunii mai, în cadrul Consiliului Local Timișoara s-a hotărât ca alături de 3 August, și ziua de 20 Decembrie să fie considerată „Ziua Timișoarei”. Acum, Lorin Fortuna vrea mai mult. „Ziua de 20 decembrie, când Timișoara a fost declarat oraș liber, când adevărata revoluție a început, a devenit reperul democrației contemporane. Ar fi o premieră ca un județ din România să aibă o zi a lui. O premieră a fost și revoluția plecată de la Timișoara. Scopul nostru final este să ajungem să proclamăm 20 Decembrie ca Ziua României. Ungurii au trei zile naționale, noi de ce nu am putea avea două?”, ne-a spus Lorin Fortuna. Președintele Consiliului Județean Timiș a citit cererea lui Fortuna și este încântat de idee. „Am trimis deja documentul spre compartimentul juridic. Mi se pare o idee bună, toate au un început. Nu văd de ce Timișul să nu aibă o zi proprie”, spune Ostaficiuc.

O. MĂRĂSCU

TIMIS EXPRES

Anul IV, NR. 1153

Luni, 3.05.2010

Timișoara, sărbătorită și pe 20 decembrie

Ziua Timișoarei ar putea fi sărbătorită de două ori pe an, atât pe 3 august, cât și pe 20 decembrie. Asta, în cazul în care membrii consiliului local vor aproba un proiect propus de executivul primăriei, care prevede declararea zilei de 20 decembrie ca Zi a Timișoarei, zi de importanță locală.

Începând din anul 1999, printr-o hotărâre a consiliului local, Ziua Timișoarei

este sărbătorită în fiecare an pe data de 3 august, care marchează intrarea în oraș, în 1919, a trupelor române, sub comanda colonelului Virgil Economu, și instaurarea administrației românești. Acum, municipalitatea propune ca data de 20 decembrie să fie declarată Ziua Timișoarei. În această zi, în 1989, Timișoara devenea primul oraș liber de comunism din România. Proiectul

privind declararea zilei de 20 decembrie ca zi de importanță locală, Ziua Timișoarei, a fost elaborat la propunerea membrilor Comisiei pentru Cultură, Știință, Învățământ, Sănătate, Protecție Socială, Turism, Ecologie, Sport și Culte a Consiliului Local al Municipiului Timișoara, dar inițiativa le aparține revoluționarilor, spun oficialii primăriei. „Ideea legiferării zilei de 20 decembrie ca Ziua

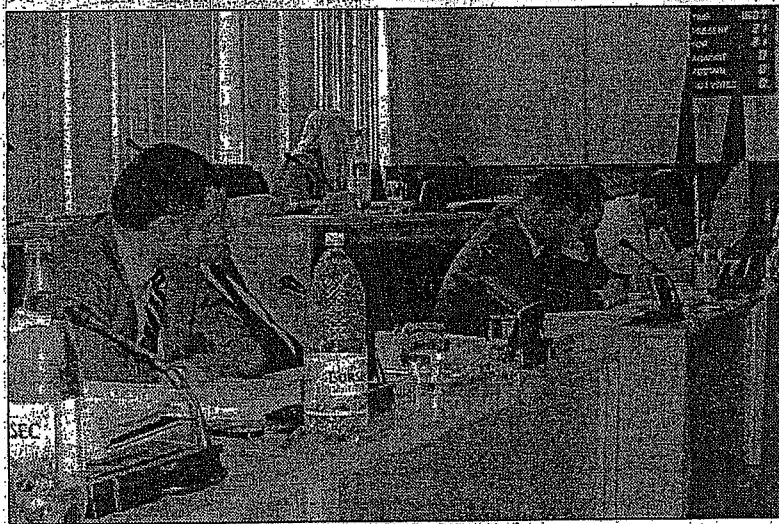
Revoluției, zi de importanță națională nu este una nouă, ea fiind de câțiva ani în atenția Asociației Victoria a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara care a întreprins demersurile necesare realizării acestui obiectiv”, se arată în referatul care însoțește proiectul de hotărâre. Acest proiect va fi supus spre aprobare în ședința de consiliu local de la sfârșitul acestei luni.

De două ori Ziua Timişoarei

Demersurile începute acum câţiva ani de Asociaţia de revoluţionari "Victoria", pentru recunoaşterea importante datei de 20 decembrie, îşi arată roadele, deocămdată, la nivel

local. Consilierilor locali timişoreni li se va supune aprobării, la proxima sedinţă în plen, legiferarea zilei de 20 decembrie ca Ziua Revoluţiei, zi de importanţă naţională, şi ofi-

cializarea, la nivel local, a zilei de 20 decembrie ca Ziua Timişoarei. Propunerea vine din partea membrilor comisiei de cultură, care au pornit de la ideea că o comunitate are nevoie de istorie, de modele, de alternative, iar apropierea cetăţeanului de valorile istoriei oraşului reprezintă un deziderat al municipalităţii timişorene. Ideea legiferării zilei de 20 decembrie ca Ziua Revoluţiei, zi de importanţă naţională, nu este una nouă, ea fiind de câţiva ani în atenţia Asociaţiei Victoria a Luptătorilor în Revoluţie din Timişoara, care a întreprins demersurile necesare realizării acestui obiectiv atât prin adrese înaintate parlamentului, guvernului, Consiliului Judeţean Timiş, Consiliului Local al Municipiului Timişoara, cât şi prin munca de documentare constând în studiul legislaţiei în acest domeniu. (D.D.)



Noi propuneri pentru Ziua Națională

Către: Președinția României, Parlamentul României – Senatul, Parlamentul României – Camera Deputaților, Guvernul României, Ministerul Culturii și Cultelor, Consiliul Județean Timiș, Consiliul Local Timișoara, Secretariatul de Stat pentru problemele revoluționarilor, Institutul Revoluției Române din decembrie 1989, Massmedia

Recent (24.01.2010), la Iași, primarul municipiului Iași a propus acordarea statutului de: zi de importanță națională, datei de 24.01, ca o recunoaștere a meritelor naționale ale celor care au înfăptuit Unirea Principatelor Române, la 24.01.1859, ca o primă etapă, determinantă, în constituirea țării România, în sensul aniversării anuale, la nivel oficial, ca o sărbătoare națională, a acestei date.

Prezent la manifestările omagiale de la Iași, în data de 24.01.2010, președintele României Traian Băsescu a declarat că este de acord cu această propunere și că o va susține pentru legiferare.

Susținând, la rândul nostru, propunerea în cauză, dorim însă să atragem atenția și asupra unei alte date, mult mai apropiată de contemporaneitate, pe care o considerăm la fel de importantă pentru evoluția țării România și anume: data de 20.12.1989, care, în cadrul anului revoluționar european 1989 (care a devenit reperul de demarcație temporală a istoriei recente, în cadrul istoriei contemporane), a marcat determinant evenimentul revoluționar cel mai dramatic, dar, considerăm, și cel mai semnificativ, din anul respectiv: declanșarea, la Timișoara, a Revoluției Române din decembrie 1989, prin constituirea, în condiții de ilegalitate, a Frontului Democratic Român (organizația politică ce și-a asumat sarcina, responsabilitatea, dar și riscurile aferente, de a organiza revolta timișoreană anti-comunist-ceaușistă, declanșată în data de 16.12.1989 și de a o transforma în revoluție), care a proclamat orașul Timișoara ca primul oraș, din România, eliberat de dictatura comunist-ceaușistă, a redactat și dat publicității o proclamație-apel către întreaga țară și a condus revoluția, astfel declanșată, până la căderea regimului comunist-ceaușist.

Ne motivăm inițiativa și pe faptul că Revoluția Română din decembrie 1989 este specificată în cadrul actualei Constituții a României (Art.1), ca principal eveniment, pe al cărui idealuri (din nefericire încă neîndeplinite) se fundamentează această Constituție.

Ne mai motivăm inițiativa și pe faptul că (tot din nefericire) în cei 20 de ani care au trecut de la declanșarea și înfăptuirea Revoluției Române din decembrie 1989, evenimentele, de o intensitate extraordinară care s-au produs atunci, au ajuns să se estompeze atât de mult, încât s-a procedat la denaturări, mistificări și chiar denigrări ale evenimentelor respective, precum și a celor care le-au înfăptuit.

Exemplificăm cele menționate anterior cu faptul că actualul președinte al României nu a fost prezent niciodată, la Timișoara, pe timpul exercitării mandatului său prezidențial, cu ocazia manifestărilor dedicate aniversării revoluției (deși a fost prezent la alte manifestări de aceeași factură, exemplu: aniversarea revoltei de la Brașov), iar, referitor la Revoluția Română din decembrie 1989, s-a exprimat, în Parlament, cu prilejul acțiunii de condamnare a regimului dictatorial comunist, că principalul document al revoluției este așa numita: Proclamație de la Timișoara, un document important, dar post revoluționar, dat publicității în cursul lunii martie 1990. Exemplificăm, de asemenea, cele semnalate anterior și prin faptul că, inclusiv într-un cadru oficial, la Iași, a fost editată (în două ediții: 1994 și 2000) și prezentată o carte (14 decembrie, 1989 - începutul Revoluției Române), recenzată într-un articol, cu același titlu, în revista: Caietele Revoluției nr.4 / 2009, editată de Institutul Revoluției Române din decembrie 1989), în care un eveniment important, dar precursor revoluției menționate, este prezentat și revendicat, în mod neprofesional și chiar tendențios, ca reprezentând începutul Revoluției Române din decembrie 1989.

Pentru cele menționate anterior, Asociația VICTORIA a luptătorilor în revoluție, din Timișoara, solicită sprijinul adecvat, din partea tuturor instituțiilor cărora li se adresează, prin acest apel, pentru legiferarea aniversării oficiale, ca zile de importanță națională, a datelor: 24 ianuarie și respectiv 20 decembrie, cu rugămintea de a se adresa, în mod oficial, instituției abilitate: Parlamentului României (Senatului și respectiv Camerei Deputaților), în acest sens.

Președinte



Asociația "Victoria" propune 20 decembrie ca zi națională

Propunerea primarului municipiului Iași de a fi desemnată ca zi națională data de 24 ianuarie, precum și intenția președintelui Traian Băsescu de a susține ideea nu a rămas fără ecou. Astfel, Asociația "Victoria" a Luptătorilor în Revoluție din Timișoara solicită, printr-un apel adresat președinției, parlamentului, guvernului și autorităților locale din Timiș, ca și data de 20 decembrie să fie luată în considerare, întrucât este mai actuală și la fel de importantă. "Data de 20 decembrie 1989, în cadrul anului revoluționar

european 1989, a marcat determinant evenimentul revoluționar cel mai dramatic dar, considerăm, și cel mai semnificativ, din anul respectiv - declanșarea la Timișoara a Revoluției Române din decembrie 1989, prin constituirea, în condiții de ilegalitate a Frontului Democratic Român (organizația politică ce și-a asumat sarcina, responsabilitatea, dar și riscurile aferente, de a organiza revolta timișoreană anticomunist-ceaușistă, declanșată la data de 16.12.1989 și de a o transforma în revoluție), care a proclamat orașul

Timișoara ca primul oraș din România eliberat de dictatura comunist-ceaușistă, a redactat și dat publicității o proclamație-apel către întreaga țară și a condus revoluția, astfel declanșată, până la căderea regimului comunist-ceaușist", se arată în scrisoarea semnată de președintele asociației, Lorin Fortuna. "Victoria" solicită sprijinul adecvat din partea tuturor instituțiilor cărora li s-a adresat, pentru legiferarea aniversării oficiale, ca Zile Naționale, a datelor de 24 ianuarie și, respectiv, 20 decembrie. (D.D.)

Timișoara

Sâmbătă, 30 ianuarie 2010

TIRAJ TOTAL: 299.500. TIRAJ LOCAL: 15.000. NR. 462. 16 PAGINI

www.adevarul.ro

adevarul

de seară



VREMEA

LA NOAPTE: 0°C

MAINE: 2°C

COTIDIAN
GRATUIT

Eveniment .. Timișoara 3

ASTĂZI, ORA 10.30

ZI DE REVOLUȚIE, SĂRBĂTOARE

●● Asociația „Victoria” a Luptătorilor în Revoluția de la Timișoara cere autorităților naționale să aprobe ca ziua de 20 decembrie să fie zi de importanță națională, ca urmare a evenimentelor din 1989. Solicitarea vine după ce ieșenii au cerut acest lucru pentru ziua când se sărbătorește Unirea Principatelor Române. **NICOLETA TUDOR**

Primele alegeri libere din România sau eliminarea Frontului Democratic Român

Frontul Democratic Român, prima mișcare politică democratică națională întemeiată în 20 decembrie 1989 în balconul Operei din Timișoara de către zecile de mii de manifestanți adunate în centrul Timișoarei, a coordonat lupta timișorenilor până la victoria împotriva regimului ceaușist.

Primul Manifest al Revoluției, prima Proclamație, i-au aparținut, iar FDR a fost recunoscut ca singurul centru de coordonare al rezistenței timișorene. Istoria nu se va uita curând.

După căderea lui Ceaușescu au apărut "curențe" ce aveau drept scop eliminarea FDR sau o transformare a lui într-un organism controlat. O mișcare la început suspectă, apoi dovedită, ca o înjghebare a foștilor activiști PCR – amintim aici încercarea de a impune pe Bălan ca și lider al FDR, și a armatei – participarea la „ajutorarea” Consiliului Județean format, provocarea demisiei liderului FDR în data de 12.01.1990 și apoi încercarea de preluare a puterii de către Șeful garnizoanei, toate acestea au reușit să ducă o Revoluție radicală spre una a compromisurilor.

FDR a dorit să organizeze alegeri

libere la nivel județean, cu o repartizare teritorială a locurilor, dar generalul Popescu a dat credit unei structuri care a colaborat bine cu armata, care a funcționat în sediul Drapelului Roșu și care a organizat alegerile în întreprinderile din Timișoara sub atenta supraveghere a unor ofițeri superiori.

Este anormal să vorbim în această situație de alegeri libere, alegeri care au avut un singur scop și anume eliminarea membrilor fondatori ai FDR din Consiliul Județean și interzicerea candidaturilor lor în calitate de membri ai FDR.

Timpul va consemna totodată că eliminarea Frontului Democratic Român a fost o eroare. Ne exprimăm speranța că cercetarea istorică va exprima cândva această primă experiență democratică din datele adevărului.

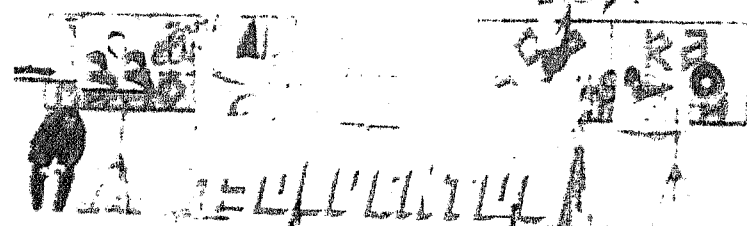
Alegerile din ianuarie 1989 de la Timișoara au constituit un moment de istorie și trebuie consemnate ca atare dar efectul lor tulbură și astăzi memoria celor care în decembrie 1989 și-au riscat viața pentru ca revoluția timișorenilor să triumfe.

Semnează:

membrii fondatori ai FDR

COORDONATOR: LORIN IOAN FORTUNA

ROLUL FRONTULUI DEMOCRATIC ROMÂN ÎN CADRUL REVOLUȚIEI ROMÂNE DIN DECEMBRIE 1989



Cuprins

Lorin Ioan Fortuna — Cuvânt înainte	3
Lorin Ioan Fortuna — Evenimente precursore Revoluției Române din decembrie 1989	5
Marinela Veronica Țariuc — Revoluția luminată și revoluția întunecată	8
Lorin Ioan Fortuna — Semnificația zilei de 20 decembrie 1989	16
Miodrag Milin — Semnificația zilei de 20 decembrie 1989 pentru Revoluția Română	18
Lorin Ioan Fortuna — Relația revoluționari – Armată, la Timișoara, din perspectiva Frontului Democratic Român.	21
Lorin Ioan Fortuna — Cu privire la unele performanțe și limite ale Revoluției Române din Decembrie 1989 [1]	29
Marinela Veronica Țariuc — FRONTUL DEMOCRATIC ROMÂN (FDR)	34
Marinela Veronica Țariuc — Anexă cu acțiuni importante realizate de către Frontul Democratic Român în perioada 20.12.1989–31.12.1989	44
Lorin Ioan Fortuna — Cum s-a ajuns la hotărârea de autodesființare a Frontului Democratic Român.	46
ANEXĂ cuprinzând documente și imagini referitoare la Frontul Democratic Român	52
Ionel Stanciu — Manipularea mediatică a Revoluției Române din decembrie 1989.	129
Constantin Cosovan — Aspecte rămase neelucidate ale Revoluției Române din decembrie 1989	133
Lorin Ioan Fortuna — Lista persoanelor considerate a avea responsabilitatea principală pentru confiscarea și deturnarea Revoluției Române din decembrie 1989	135
Lorin Ioan Fortuna — Motivație și concluzie finală.	135
Transferarea în teritoriu a mesajului Frontului Democratic Român	136
ANEXE	142
Marinela Veronica Țariuc — Asociația „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara	142
Declarație a Asociației „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara	144
Lorin Ioan Fortuna — Proiectul Constituțional „Timișoara”	146
Lorin Ioan Fortuna — Programul Politic „Timișoara” (cu includerea unor elemente componente ale Proiectului Constituțional „Timișoara”)	155
Cuprins	157

ANEXE

Asociația „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara

Asociația „VICTORIA” a Luptătorilor în Revoluție, din Timișoara, s-a constituit în data de 05.04.1990 de către un grup de inițiativă format dintr-o parte a celor care, în 20.12.1989, au fondat, la Timișoara, Frontul Democratic Român (FDR) organizație politică înființată în condiții de ilegalitate, în timpul dictaturii ceaușiste, care și-a asumat rolul de a organiza și conduce revolta timișoreană anticeaușistă, izbucnită în data de 16.12.1989, precum și de a o transforma în revoluție și de a conduce această revoluție până la căderea dictaturii ceaușiste.

În data de 08.05.1990 Judecătoria Timișoara a înregistrat asociația ca persoană juridică prin sentința civilă nr. 278.

Din grupul de inițiativă care a fondat Asociația „VICTORIA” au făcut parte toți cei care au constituit primul organ permanent de conducere al FDR, în 20.12.1989, tabelul membrilor fondatori numărând 23 de membri, din care, ulterior, unul a decedat, alții au părăsit țara și câțiva s-au transferat la alte asociații de participanți la revoluție, înființate ulterior.

În locul lor s-au înscris alți membri, destui de puțini la număr, exigența selecției efectuată asupra celor doritori de a deveni membri ai acestei asociații fiind cunoscută și aplicată chiar și în sensul de a nu accepta, ca membri, pe acei participanți activi la revoluție, care, în timp, nu au demonstrat o conduită civică corespunzătoare și nu s-au implicat corespunzător în acțiuni de cinstire, apărare și promovare a idealurilor revoluției, precum și a celor care au realizat-o.

Primul organ de conducere al asociației a fost format din: Lorin Ioan Fortuna, în calitate de președinte, Claudiu Iordache în calitate de vicepreședinte și Ioan Beni Oprea în calitate de secretar.

Programul asociației prevede participarea activă la acțiunile aniversare și comemorative ale revoluției, precum și efectuarea de demersuri pentru aflarea adevărului referitoare la aspectele încă neelucidate ale revoluției, precum și la judecarea și sancționarea celor vinovați de crimele și alte activități de represiune comise în timpul revoluției.

Cu timpul, sesizând că dezideratele revoluției nu doar că nu sunt îndeplinite de către cei care s-au perindat la conducerea țării, ci sunt chiar încălcate, Asociația „VICTORIA” și-a asumat și rolul civic de a atenționa populația asupra acestor aspecte, precum și de a condamna, prin luări publice de poziție, măsurile

politice care contravin îndeplinirii dezideratelor revoluției, așa cum au fost enunțate în prima Proclamație a revoluției: Proclamația Frontului Democratic Român, dată publicității la Timișoara în timp ce dictatura ceaușistă era la putere, în data de 21.12.1989.

Prin statut, Asociația „VICTORIA” nu se poate transforma în partid politic, dar poate desfășura, de pe poziții civice, acțiuni cu specific politic și se poate asocia unor coaliții mixte, politico-civice, care au un program adecvat civico-politic, ce poate fi sprijinit de către asociație.

Sesizând modul în care unele asociații s-au pretat să susțină anumite persoane care n-au participat la revoluție, sau nu au avut o participare corespunzătoare, pentru a obține calitatea de: Luptător în revoluție, cu anumite avantaje, Asociația „VICTORIA” a luat atitudine publică cerând reverificarea tuturor dosarelor depuse pentru obținerea calității de luptător în revoluție, pentru a se putea realiza astfel eliminarea și sancționarea corespunzătoare a impostorilor.

Constatând inexistența unei societăți civile adecvate, capabile să apere populația de abuzurile comise la guvernare, Asociația „VICTORIA” a avut inițiativa constituirii Forumului Unității Naționale din România, la Timișoara, în data de 11.01.1997, organizație de tip federativ-consultativă, formată din principalele asociații civice existente la acea dată care și-au propus ca obiectiv principal de activitate apărarea și promovarea unității naționale, precum și apărarea și promovarea intereselor naționale fundamentale, într-un context politic în care devenise clar că forțele politice care au ajuns la guvernare au început să practice o politică antinațională vizând lichidarea economiei naționale printr-o falsă și tendențioasă privatizare, în folosul unei clientele politice și masonice autohtone și externe, să admită existența și manifestările antinaționale ale unui partid etnic unguresc, precum și să renunțe la drepturi istorice teritoriale și de altă natură ale Poporului Român.

În acest cadru s-au organizat, până în prezent, mai multe întruniri în diferite mari orașe, în care s-au dat publicității declarații în legătură cu anumite evenimente sau acțiuni politice care impuneau o luare de atitudine publică din partea unor organizații care reprezentau societatea civilă românească.

La Timișoara, cu prilejul aniversării Revoluției Române din Decembrie 1989, Asociația „VICTORIA”

a inițiat an de an anumite manifestări care au devenit tradiționale și anume:

- un concert comemorativ organizat în data de 17 decembrie, dată în care, în mod tradițional, în fiecare an se comemorează martirii și morții Timișoarei, căzuți în timpul revoluției;

- un simpozion științific organizat în zilele de 18-19 decembrie, incluzând o sesiune de comunicări, dezbateri publice de tip masă rotundă și expoziții tematice;

- o adunare festivă, precum și o recepție dedicate zilei de 20 decembrie, când, în 1989, revolta timișoreană s-a transformat în revoluție și Timișoara a fost declarată primul oraș eliberat de dictatura ceaușistă, din România.

Sesizând absența unei formațiuni politice naționale autentice, care să aplice doctrina politică națională, în cadrul unui pluripartitism adecvat, precum și a faptului că, prin Constituție, România a fost declarată, în primul rând, stat național, Asociația „VICTORIA” a întreprins și întreprinde demersuri corespunzătoare în vederea constituirii unui asemenea organizații politice.

A devenit o tradiție ca în fiecare an, cu prilejul aniversării revoluției, Asociația „VICTORIA” să dea publicității o declarație în care să-și facă cunoscută poziția față de starea generală în care se găsește societatea românească.

Asociația „VICTORIA” a manifestat preocupări și față de editarea unor publicații și răspândirea acestora, publicații legate de reflectarea revoluției, precum și de îndeplinirea dezideratelor revoluției.

În acest context, la sfârșitul anului 1989, Asociația „VICTORIA” a fondat publicația „VICTORIA”, din care au apărut mai multe numere în cursul anului 1990, până la încetarea apariției, datorită lipsei de fonduri, publicație în care s-au făcut cunoscute anumite aspecte neelucidate sau mai puțin cunoscute din timpul revoluției.

În cursul anului 1990, după alegerile generale din luna mai, sesizând lipsa de consistență a partidelor politice care încercau să facă opoziție FSN-ului, transformat în partid politic, Asociația „VICTORIA” s-a implicat activ în constituirea unei coaliții politico-civice de opoziție, lansând un apel, în acest sens, în nr. 5/iulie 1990 al publicației „Victoria” și implicându-se în constituirea, la Timișoara, a unei structuri locale de coaliție a partidelor și organizațiilor civice de opoziție, denumită: Forumul Democrat Antitotalitar, după exemplul unui demers asemănător efectuat mai devreme, la Cluj, contribuind corespunzător și la organizarea, la Timișoara, a primei întruniri, la nivel național, a organizațiilor de acest tip constituite și în restul țării.

Această structură politico-civică s-a transformat ulterior, la București, în: Convenția Democratică din România (CDR), care însă a fost acaparată, la nivel

de conducere, de grupări politice clientelare, iar atunci când a ajuns la guvernare, în anul 1996, a constituit marea decepție politică postrevoluționară prin modul dezastruos în care a condus țara, determinând o mare parte a electoratului să readucă la putere, în alegerile următoare, desfășurate în anul 2000, din nou partidul care a guvernat țara înaintea respectivei coaliții.

Într-un context similar, dar nu identic, în cursul anului 1997, constatând că coaliția politică CDR, care guverna țara, promova o politică antinațională, Asociația „VICTORIA” împreună cu filiala din București a Uniunii Naționale „Vatra Românească” au inițiat o serie de întruniri și convorbiri politico-civice, la București, în vederea constituirii unei alianțe politice de opoziție care să aplice o doctrină politică națională, efort rămas, din nefericire pentru țară, neonorat, dovedindu-se însă, cu această ocazie, că și partidele din opoziție constituiau, de fapt, structuri politice clientelare și nu partide politice autentice.

În ultima perioadă conducerea Asociația „VICTORIA” s-a implicat corespunzător și în încercarea de unificare a asociațiilor de Luptători în revoluție, într-o organizație națională, acțiune ce s-a dovedit însă deosebit de dificil de realizat, până în prezent, datorită mulțimii impostorilor strecurați printre Luptătorii autentici în revoluție, dintre care unii au ajuns să și conducă anumite asociații de participanți la revoluție, această stare de fapt constituind și principalul obstacol în asanarea morală a acestor asociații în scopul refacerii imaginii publice a participantului activ și autentic la revoluție în ochii populației, imagine grav afectată în prezent.

În climatul civic timișorean, dar și în cel național, Asociația „VICTORIA” a fost și a reușit să rămână o asociație civică demnă de a fi ascultată, remarcată și stimată pentru activitatea sa.

Marinela Veronica Țariuc